

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Herziening studiegelden

Verhoging inschrijvingsgeld tegen 2010

Beursstudenten aan de hogeschool betalen meer dan aan de universiteit. Dat zou in de nabije toekomst – waarschijnlijk tegen het volgende academiejaar – moeten veranderen. Bovendien wil de Vlaamse Hogescholenraad de categorie van de bijna-beursstudenten afschaffen.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Er zijn drie categorieën van studenten die elk verschillende studiegelden betalen. Er zijn beursstudenten, bijna-beursstudenten en niet-beursstudenten. Tegenwoordig betaalt een beursstudent aan de hogeschool honderd euro voor een opleiding van meer dan 53 en minder dan 67 studiepunten. Voor een universiteitsstudent is dat maar tachtig euro. Op voorstel van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) zou er een gelijkschakeling komen van de studiegelden. Concreet komt het erop neer dat de beursstudenten in de toekomst meer zullen moeten betalen voor hun studies aan de universiteit.

Het voorstel van de VLHORA bestond eruit om beursstudenten aan zowel de universiteit als de hogeschool een inschrijvingsgeld van honderd euro te laten betalen voor een opleiding van meer dan 53 studiepunten. Bovendien bestond het idee bij de hogescholen om de midden-categorie van bijna-beursstudenten af te schaffen. De bijna-beursstudenten zouden dan moeten aansluiten bij de niet-beursstudenten. Dit zou neerkomen op een verdubbeling van het inschrijvingsgeld.

POSITIEF

Dat laatste idee lijkt het echter niet te kunnen halen bij de universiteiten en komt er dan waarschijnlijk ook niet door. De gelijkschakeling van het bedrag aan het niveau van de hogescholen voor beursstudenten werd door de Academische Raad (AR) van de universiteit wel positief onthaald.

Dat idee werd gelinkt aan het voorstel om alle studiegelden te indexeren. De enige categorie die tot dusver nog niet werd geïndexeerd is die van de beursstudenten. Die indexatie zou volgens de K.U.Leuven dan zo moeten worden geregeld dat

voor een studieprogramma van 60 studiepunten het bedrag van honderd euro betaald moet worden. Bovendien haalt de universiteit een oud voorstel van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) boven dat een meer lineaire bepaling van de studiegelden voorstaat. In de huidige regeling betaalt men telkens een vast bedrag en één variabel gedeelte per studiepunt. Dat variabel gedeelte is op zijn beurt nog eens telkens verschillend voor opleidingsprogramma's van minder dan 54 studiepunten en programma's van meer dan 66 studiepunten. Voor opleidingsprogramma's tussen de 54 en 66 studiepunten geldt er dan weer een vast bedrag. Het voorstel van de universiteit bestaat eruit om dat variabel gedeelte per studiepunt voor alle soorten opleidingen gelijk te maken.

De universiteit schaarde zich grotendeels achter het voorstel van de VLIR, maar maakt toch een nuancering. Voor opleidingen van meer dan 66 studiepunten zouden zij toch het variabel gedeelte per studiepunt willen verlagen. Reden hiervoor is dat de universiteit de begaafde studenten wil aanzetten om meer studiepunten op te nemen. Zo zou men bij het voorstel van de K.U.Leuven relatief gezien minder moeten betalen bij een studieprogramma van 67 studiepunten dan bij een studieprogramma van 65 studiepunten. Het hele idee vergt wel een decreetswijziging, maar dat zou geen probleem mogen vormen.

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie pleit er dan weer voor om het variabel gedeelte per studiepunt al te verlagen vanaf het moment dat een studieprogramma zestig studiepunten overschrijft. Dit omdat de studenten anders niet geneigd zou zijn om meer dan zestig studiepunten op te nemen in hun studieprogramma.

Studentenprotest anno 2009

Afgelopen donderdag betoogden de studenten tegen het studentenbeleid van de stad Leuven. Op pagina 2 kan u opiniestukken naar aanleiding van het evenement lezen.

THOMAS VAN OPPENS

Veto's kerstboodschap

"Kerstwensen," zei ze. "Kerstwensen," vroeg ze. "Kerstwens," eiste ze. Een rosse met schoon ogen. Onze hoofdredactrice. Wij waren zo dom onze hand omhoog te steken. Wij vinden namelijk van onszelf dat wij een aardig stukje kunnen schrijven. We zouden dat kerstklusje wel even klaren. Kerstwensen dus. Begin er maar aan.

Iets met vrede op aarde voor alle mensen die van goede wil zijn misschien. Maar dan voelt LOKO zich uitgesloten en dat zou niet mogen gebeuren. Iets tegen de oppervlak-

kigheid van de feestdagen anders? Tegen glitterbomen in huiskamers waar een koude oorlog heerst. Tegen valse gezelligheid. Tegen die idiote gevelkerstmannen. Maar misschien zijn er Vetolezers die zo'n gevelkerstman wel vinden kunnen. Schrap dat idee dus maar. We willen zoveel mogelijk mensen te vriend houden. Niets menselijks is ons vreemd.

Kerst zou immers een tijd van verdraagzaamheid moeten zijn. Okee, heel het jaar door zou verdraagzaamheid moeten heersen maar *face it*: dat gaat niet gebeu-

ren. Rond Kerstmis zou dat aloude ideaal toch een heel klein beetje realiteit moeten kunnen zijn. In geëmmert over een christelijk feest en zijn heidense roots willen wij al helemaal niet vervallen. Anders, lieve lezer, wensen wij u gewoon toe wat u een ander zou toewensen. En dat in naam van onze hele redactie.

Dat we ze nog lang mogen mogen en dat we ze nog lang kunnen kunnen!

GEERT JANSSEN

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto houdt het even
voor bekeken.

Wij zijn er weer
op 8 februari!

Lezersbrief

Vrede op aarde

In het jongste Vetonummer nemen de vertegenwoordigers van de jongeren-LDD en VB wel afstand van geweld, maar ogen hun woorden toch niet zo heel vreedzaam. In januari wordt de rok als nieuwe mannenmode gelanceerd. Wat is het verband? Bovendien moet ik er eerst aan toevoegen dat aangeboren vergroeiingen in de ingewanden met slechte vertering, krampen, vooral bij het zitten, mij ertoe brengen te slapen in een slaapkleding voor heren. Maar daarmee kan men niet op straat komen, noch bezoekers ontvangen. Ik zou die nieuwe mode dus met

dank onthalen.

In feite droegen beide geslachten millenia geleden dezelfde tuniek, die nu geëvolueerd is tot bijvoorbeeld paterskleding. De broek is er pas veel later gekomen als militaire kledij: om gemakkelijker te paard te rijden, een harnas aan te doen, zich in het heetst van het gevecht beter te beschermen. De vreedzamere vrouwen hier hebben pas op het einde van de Tweede Wereldoorlog de door de Amerikanen meegebrachte pantalon overgenomen. Zodat, als de aanstaande nieuwe mannenmode aanslaat, er misschien op lange

termijn terug een evolutie naar gelijke kleding inzigt: in de winter overwegend broeken, in de zomer overwegend rokken.

Voor bij vredesactivisten zou de nieuwe niet-militaire kleding kunnen aanslaan. Vooral in Brussel wordt er over van alles betoogd: van de Witte Mars tot oorlog en militaire regimes, en om hun vreedzaamheid te onderstrepen zouden ook de mannelijke betogers de niet-militaire kleren kunnen aantrekken. 't Is maar een voorstel.

MARC DE COOMAN |

Vrije Tribune

Studentenprotest

Het is altijd aangenaam om in de landelijke kranten een krantenbericht te lezen over een actie die de studentenorganisatie waarbij je vroeger was aangesloten organiseert. Of dat dacht ik toch.

In *De Standaard* van donderdag 10 december was een hele bladzijde gewijd aan een grote protestactie van de studenten tegen het stadsbestuur. Mijn wenkbrauwen fronsten zich reeds bij het lezen van de kop van het artikel. LOKO wilde een evenement organiseren in het centrum maar moest uitwijken naar 'de meer afgelegen Vismarkt' terwijl Exqi dit wel in het centrum mocht organiseren.

Na zeven jaar in Leuven te hebben gewoond was ik toch in de veronderstelling dat de Vismarkt in het centrum van Leuven lag. Om mijn verwarring te boven te komen, zocht ik in allerijl mijn toevlucht op het internet. Gelukkig bleek mijn geografische kennis te kloppen en stelde ik vast dat de Vismarkt op 3 minuten wandelen ligt van de Grote Markt. Hartje

centrum, zou ik zo denken.

Naast deze onbegrijpelijke klacht had de voorzitter van LOKO nog veel meer te vertellen. Ten eerste werden de studenten teveel beboet. Studenten die zonder licht rijden of in volle snelheid in verkeerde richting een eenrichtingsstraat inslaan, allemaal zijn ze het slachtoffer van de stad die zijn beleid op hun rug wilt spijzen. Nu is deze klacht niet recent maar het is de eerste keer dat de voorzitter van LOKO zich laat meeslepen door het plat populisme van een bepaalde achterban die denkt dat het studentenstatuut een verschoningsgrond vormt om de verkeersregels te kunnen overtreden. Ik vraag me af hoe hun Gentse collega's op dit standpunt zouden reageren na de tragische gebeurtenissen van voorbije maand.

Ten slotte eiste de voorzitter een fuiflocatie op in het centrum van Leuven. Het studentenrestaurant Alma 3 dat zich buiten het centrum bevindt werd echter hooghartig van de hand gewezen omdat studenten zich dan te ver

moeten verplaatsen. Het feit dat er in Leuven ook andere mensen dan studenten wonen die zich nu al ergeren aan het straatlawaaï wordt vakkundig genegeerd. Begrijp wie begrijpe kan.

Ik ben de laatste om te beweren dat het vroeger (amper twee jaren geleden) allemaal beter was. Ook toen werd er meer geprotesteerd over details dan over de essentiële zaken zoals bijvoorbeeld de verlenging van de studieloopbaan van verschillende richtingen. Ik vergeet nooit dat een student uit de faculteit Letteren luidkeels verkondigde dat een vijfjaren opleiding toch voor meer 'plezier' zorgt dan een vierjarige. Kortom luiheid en kortzichtigheid zijn van alle tijden.

Het is alleen spijtig dat deze keer de studenten met de voorzitter van LOKO op kop de straat opkomen om het recht van luiheid luidkeels op te eisen. Arme studenten. Arm LOKO.

GIJS VERBEKE — LID ALGEMENE VERGADERING LOKO 2006-2007 |

Splinter

Belachelijk

De studenten komen weer op straat! Tenminste, dat wilde LOKO ons afgelopen donderdag doen geloven. De grote en vreedzame protestactie verschrompelde echter tot een optocht van een tweehonderdtal op aandacht verlekkerde LOKO-bobo's met aanhang. De studentenbewegingen zijn dood. Spontane uitingen van afkeer tegen het systeem in de vorm van massale betogingen zijn verleden tijd.

Studenten zitten tegenwoordig overal aan de universiteit. Studenten plegen zelfs overleg met het stadsbestuur. En ramp, o ramp: het stadsbestuur houdt veel te weinig rekening met de Leuvense studenten. Op Facebook, waar het hele plan grijpt is, klinkt het dat de studentenbewegingen zelfs gechoqueerd zijn door zoveel starre kilheid vanuit de stad Leuven.

Waar heeft deze stad dit aan verdiend? Is het echt zo hemeltergend dat de televisiemakers van EXQI wel, en de bobo's van LOKO niet mogen rondfietsen op de Oude Markt? Liggen de studenten daar wakker van? Laat ons trouwens niet flauw doen en gewoon toegeven dat zowel het idee als de uitwerking van de betoging uit de studentenraad zelf kwam eerder dan "vanuit de basis". Had het hele opzet nu de bedoeling om komaf te maken met de stelling dat de student tegenwoordig te mak is, of zit LOKO dan echt zo existentieel verveeld met het onbegrip van de stad?

GEVEN EN NEMEN

Uiteraard heeft LOKO niet helemaal ongelijk. De muziek afzetten om tien uur op de 24-urenloop lijkt absurd voor zo'n grootschalig evenement, en zowel de kerstmarkt als Leuven kermis krijgen inderdaad meer toelatingen. Mobiliteit blijft een werkpunt en een nieuwe fuifzaal zou welkom zijn. Maar als je je onbegrepen voelt, past het misschien beter om erover te praten dan om jezelf belachelijk te maken met een zogenaamde spontane protestactie. Of misschien kan LOKO het ook

eens hebben over wat de stad Leuven wel voor de studenten doet. Alsof de studenten geen sponsoring van de stad krijgen, alsof de stad niet de handen vol heeft met het garanderen van de veiligheid en het opruimen van de vuiligheid aan de fakbars, alsof de stad niet slag om slinger het Ladeuzeplein en het Martelarenplein ter beschikking stelt van studentikoze bijeenkomsten. Natuurlijk zorgen de studenten voor overlast en kan de stad niet steeds de kant van de studenten kiezen. Het is geven en nemen. C'est la vie.

Bovendien lijkt het punt waar LOKO zich achter schaaft niet de grootste zorg te zijn van de studenten. "Facebook zegt dat we kunnen hopen op een goede tweeduizend aanwezigen waarvan er al een zeshonderdtal hebben bevestigd," klonk het nog op de heuse 'persconferentie' die LOKO hield om haar standpunt aan de pers te verkondigen. Tweehonderd aanwezigen is met die verwachtingen in het achterhoofd een blamage. Dat de studenten kunnen leven met de strenge behandeling van de stad is begrijpelijk. Studenten fuiven dagelijks tot stukken in de nacht, mega-evenementen zoals de kiesweek van Ekonomika zijn leuk, maar geen zaak van leven of dood. Zoveel omkadering heeft een student echt niet nodig om zichaveloos te bedrinken.

Protesteren om te protesteren lijkt voor ons voorlopig de enige denkbare motivatie te zijn voor het schouwspel van donderdag. "We bekijken gewoon alternatieve wegen om onze standpunten duidelijk te maken," was de reactie tijdens de persconferentie. Een alternatieve weg zou kunnen zijn: praten met het stadsbestuur. Want praten werkt.

ERIC LAUREYS & RUBEN BRUYNOOGHE |

De auteurs van dit opiniestuk studeren beiden rechten en kunnen er dus niet aan doen dat ze LOKO verfoeien.

Studietijdmetingen gaan werkdruk na "Pijnpunten aanpakken"

Het gewicht van een vak binnen een bepaalde opleiding wordt aangegeven door het aantal studiepunten van dat vak. Een studiepunt staat theoretisch gezien voor 25 à 30 uren studieactiviteit. Toch is het in de praktijk niet altijd evident om de studiedruk overal onder controle te houden. Studietijdmetingen moeten nagaan of vakken niet te licht of te zwaar zijn.

MAUD OEYEN |

Het is DUO, de Dienst Universitair Onderwijs, die de studietijdmetingen aan de K.U.Leuven organiseert. Ze doen dit op aanvraag, maar de metingen zitten ook standaard in de procedure ter voorbereiding op een visitatie. "Bijvoorbeeld wanneer men bij het schrijven van het ZER (het zelfevaluatie-rapport dat wordt opgesteld voor de visitatiecommissies, red.) het curriculum wil evalueren, dan is het zeer interessant om een zicht te hebben op de studietijd," zegt Jessika Soors van DUO. "Stel dat er uit een studietijdmeting echt iets problematisch naar voren komt, dan kan er een *hearing* georganiseerd worden met een beperkt aantal studenten om te horen wat echt het probleem is. Bij een algemene vragenlijst kunnen studenten

wel 'ja' of 'nee' aanduiden maar daar is het veel moeilijker om open vragen te stellen."

Er bestaan verschillende methodes voor een dergelijke studietijdmeting. Soors: "Je kan met tijdschijven werken. Dan vraag je eigenlijk aan studenten om een heel gedetailleerd dagboek bij te houden waarin ze optekenen wanneer ze bijvoorbeeld een kwartiertje aan een paper werken of een uur naar de les gaan. Meestal werken we met gegevens aan de hand van schattingen achteraf. Studenten geven dan bij benadering weer hoeveel uren ze naar de les geweest zijn, hoeveel uren ze gestudeerd hebben voor het examen, enzovoort." Daarna gaat men na of de door de studenten aangegeven studietijd overeenkomt met de begrote studietijd.

Een dergelijke studietijdme-

ting heeft uiteraard pas zin als de respons hoog genoeg is. Bij een meting tellen enkel de gegevens van de geslaagde studenten mee. Een niet-geslaagde student die aangeeft dat hij bijvoorbeeld slechts tien uur gestudeerd heeft, is immers niet relevant. "Het is mogelijk om studenten te verplichten om deel te nemen aan een bevraging of meting, maar het is niet duidelijk hoe betrouwbaar de resultaten zouden zijn als studenten zo'n vragenlijst veel te

snel en tegen hun zin invullen," aldus nog Soors.

Vorig jaar vroeg Medica, de kring van geneeskunde en biomedische wetenschappen, een dergelijke studietijdmeting aan voor de opleiding geneeskunde. "De studiedruk bij geneeskunde ligt heel hoog," zegt Maarten Brusselleers, onderwijsverantwoordelijke bij Medica. "Dat ligt natuurlijk ook aan het feit dat studenten bij ons zich heel erg inspannen om een graad te beha-

len. We willen gewoon graag eens zien wat het resultaat is van een dergelijke meting en pijnpunten aanpakken. In het rapport van de visitatiecommissie die vier jaar geleden onze opleiding evalueerde, gaf men ook aan dat een studietijdmeting wel nuttig zou kunnen zijn. Het is ook in het kader daarvan dat we dit hebben aangevraagd. Geneeskunde zal in termen van studietijd altijd wel aan de zware kant blijven."

(advertentie)

Kapsalon A4SO

met of zonder afspraak

STUDENTEN:

ZIJ: wassen + snit + los drogen € 18

HIJ: wassen + snit € 15

Tiensestraat 135
3000 LEUVEN
0487 366 679

steeds speciale studententarieven

Jong CD&V en Animo en hun ideologie

Sossen en tjeven over het ideale en het reële

Seks, drugs en rock 'n roll zijn aan partijvoorzitters niet besteed. Zij wijden hun leven devoot aan het dienen van de partij, een bijdrage leveren voor de maatschappij en het op tijd en stond reinigen van hun vuile kledij. Voorzitters van jongerenafdelingen zijn niet anders. Vol jong vuur wijden zij zich nog aan 'ideologie'. Dat is althans waar wij van uitgaan. Pieter Marechal van Jong CD&V en Anke Gittenaer van Animo (de jongerenorganisatie van sp.a) mochten het hebben over hun ideologie. Wij schoven aan voor een uurtje rooms-rood vuurwerk.

JEROEN DEBLAERE & MAUD OYEN |

Veto: Pieter, hoe zou jij socialisme omschrijven?

Pieter Marechal (Jong CD&V): «Socialisme is een ideologie waarbij men uitgaat van de visie dat alle mensen gelijk moeten starten en dat de overheid een situatie dient te creëren die dat mogelijk maakt. Als christen-democraat vind ik dat alle mensen gelijkwaardig zijn, en dat ze inderdaad gelijke kansen moeten krijgen, maar we moeten mensen ook een zekere verantwoordelijkheid geven. Ik hecht veel belang

Anke: «Voor ons is die visie te conservatief. Wij werken wel met idealen, en gelijke kansen is er daar een van. Ik denk dat je dat als organisatie ook nodig hebt. In de ideale maatschappij kan iedereen zich ontplooien, neemt de overheid de verantwoordelijkheid over een aantal publieke diensten, wordt er gereguleerd op financieel en economisch vlak. Dat zijn duidelijke uitgangspunten die leiden tot een betere wereld.»

Pieter: «Socialisten en christen-democraten zien dezelfde problemen, maar ze stellen andere oplossingen voor. Jullie willen bepaalde

“Wij hebben geen blauwdruk van een ideale samenleving”

aan het gemeenschapsdenken: de overheid moet mensen in staat stellen zichzelf te organiseren. Dat moet de basis zijn om als mens sterker te worden en gelijke kansen te bekomen. De overheid moet die gelijke kansen niet opleggen.»

Anke Gittenaer (Animo): «Het is inderdaad waar dat het socialisme pleit voor gelijke kansen, en dat vanuit een verontwaardiging over onrechtvaardigheid. Je moet dat echter niet zien alsof de overheid de voorwaarden daarvoor oplegt en geen enkele verantwoording vraagt. Het gaat voor ons niet alleen om gelijke startkansen, maar vooral om gelijke kansen onderweg. We moeten ervoor zorgen dat er wordt bijgestuurd waar het nodig is. En dat moet vandaag nog altijd, want er zijn nog altijd hele bevolkingslagen die worden gediscrimineerd en buiten de samenleving vallen. Het socialisme wil die mensen oppikken en weer meekrijgen.»

Pieter: «Wij hebben geen blauwdruk van een ideale samenleving. We kijken naar de realiteit, behouden wat goed is en passen aan wat slecht is. We werken niet met een ideaalbeeld.»

zaken vanuit de overheid aanbieden of opleggen — zoals quota — zodat er een gegarandeerde zekerheid is dat die mensen kansen krijgen. Ik vind dat de overheid moet investeren om mensen de kans te geven zelf uit eigen kracht op te klimmen. Persoonlijk ben ik bijvoorbeeld niet te vinden voor quota. Het is toch absurd dat een competente man moet plaatsmaken voor een minder competente vrouw alleen maar om aan het vereiste aantal vrouwen te raken? Ik ben ervan overtuigd dat sommige vrouwen uit zichzelf ook vergeraken.»

Anke: «Ik vind het vreemd dat je dat aanhaalt, omdat de grondleggers van die quota uit de christen-democratie komen, met name Miet Smet.»

Pieter: «En toch ben ik als christen-democraat tegen quota. Ik vind dat een te socialistische manier om beleid te voeren. Vrouwen zijn ook geen minderheidsgroep. Ik vind dat vrouwen vandaag dezelfde kansen hebben als mannen. Ze zijn even sterk en ze kunnen doorgroeien. Ik ken zelfs vrouwen die zich beledigd voelen door die quota.»

GELOOF

Veto: Het valt toch niet te ontkennen dat er mensen zijn die uit de boot vallen, ook al hebben ze capaciteiten?

Pieter: «Dan spreek je over de noodzaak van solidariteit. Ook christen-democraten willen opkomen voor zij die het moeilijker hebben. We moeten daarom het verenigingsleven stimuleren, zorgen dat mensen betrokken zijn en hun draai vinden in een bepaalde groep. Het is essentieel om iedereen een plaats te geven. Een mens staat niet op zichzelf. Je moet mensen geen gratis buspas geven zodat ze wat in de stad kunnen gaan rondwandelen. Je moet hen de kans geven naar een vereniging te gaan en andere gelijkgestemde mensen te ontmoeten. Dat zal mensen sterker maken.»

Veto: Anke, hoe kijk jij naar de christen-democratie?

Anke: «Ik vind het verhaal over het verenigingsleven en de kracht van mensen soms wat te paternalistisch. Het verenigingsleven van vandaag is niet meer dat van vroeger. Mensen zijn individueel geworden. Ze verzamelen zich rond projecten, thema's. Ik geloof totaal niet in het verenigingsleven als motor van emancipatie. Daarnaast heb je bij de christen-democratie ook het uitgangspunt van het christelijk geloof. Ik vind het niet van deze tijd om terug te vallen op reli-

gie.»

Pieter: «Het gaat om een naam. Binnen onze partij zijn er ongetwijfeld nog mensen die gelovig zijn — bij de sp.a. waarschijnlijk ook — maar er zijn er ook die niet gelovig zijn. De christen-democratie is ontstaan vanuit een aantal waarden die samenhangen met een geloof. Waarden als naastenliefde, het opnemen van verantwoordelijkheid,

tieve welvaartsstaat hier in België, maar nu — in tijden van crisis — zie ik een heel nieuwe kans voor het socialisme op het internationale toneel. We moeten opnieuw een vuist durven maken. Het is evident dat de mensen die de crisis veroorzaken, er ook voor moeten betalen, en dat op een structurele manier. Ik heb het dan over belastingen op winsttransacties en op vermogen.

“Mensen die de crisis veroorzaken moeten er ook voor betalen”

initiatief nemen, participeren, solidariteit: die zijn er nog steeds. Voor mij hoeft dat niet per se in de naam te staan, maar het is nu eenmaal altijd zo geweest. CD&V is al drie maal op rij de sterkste partij bij de eerste kiezers. Ook de jonge mensen hebben daar dus geen probleem meer mee. Wij staan open voor inspiratie die vanuit het geloof komt. Wat is er mis mee dat mensen kracht halen uit hun geloof?»

RECHTVAARDIGHEID

Veto: CD&V scoorde goed bij de verkiezingen, sp.a zit in het defensief. Hoe verklaren jullie dat?

Anke: «Als jonge socialist pleit ik voor een offensief links. Er is in de jaren '90 heel erg gefocust op de ac-

De overschakeling op windenergie komt er niet omdat dat financieel niet aantrekkelijk is voor bedrijven. Ook op het vlak van milieu is er dus regulering nodig.»

Pieter: «Dat kan ik niet ontkennen, maar in welke mate? Jij ziet dat veel extremer dan ik.»

Anke: «Ik vind het niet extreem om winst aan te pakken of om banken en financiële werelden te reguleren. Dat is niet extreem, dat is normaal. Dat is gebaseerd op een principe van rechtvaardigheid. Er zijn structurele veranderingen nodig. Het huidige systeem werkt niet. Twintig procent van de wereldbevolking wordt er beter van, maar ik zit ook in met die tachtig procent anderen.»

CHRISTIAAN FRANZ

Belgische tak IFMSA in de maak

Leuvense medicastudenten gaan internationaal

De Internationale Federatie van Medical Students Association (IFMSA) is een organisatie van geneeskundestudenten die takken heeft over de hele wereld. In Europa blijkt die vertakking bijzonder fijnmazig. Eén van de weinige Europese landen die nog niet deelneemt is België. Daar komt nu verandering in.

JEROEN DEBLAERE |

De opdracht van IFMSA bestaat er in geneeskundestudenten samen te brengen en projecten te organiseren die relevant zijn voor geneeskundigen. Sebastiaan Tuyls, een van de Leuvense oprichters van de Belgische tak, licht de werking toe: “De structuur van elke afdeling moet hetzelfde zijn. IFMSA werkt rond zes thema's en het is de bedoeling dat er in elke afdeling ook een

werkgroep per thema is. Eén van die thema's is bijvoorbeeld ontwikkelings samenwerking. Rond die onderwerpen organiseert IFMSA dan projecten.”

Waar houdt IFMSA zich dan concreet mee bezig? Volgens Sebastiaan is het *Teddy Bear Hospital* een goed voorbeeld: “Voor kinderen is een ziekenhuis soms erg beangstigend, omdat ze niet weten waar ze zich aan moeten verwachten. Daarom kunnen kindjes hun

beer meenemen naar het *Teddy Bear Hospital*, waar ze vertrouwd raken met de gebruiken van het ziekenhuis.”

Een ander belangrijk werkingpunt van IFMSA is de uitwisseling van studenten. De Leuvense geneeskundefaculteit wil inspanningen leveren om internationalisering te bevorderen. “Dat aspect van de organisatie interesseert me sterk,” aldus professor Himpens, decaan van de Faculteit Geneeskunde. “Als de organisatie bijvoorbeeld zou kunnen helpen zorgen dat er meer buitenlandse geneeskundestudenten naar onze faculteit komen, zou ik zeer blij zijn.”

De toetreding tot de organisa-

tie wordt nu voorbereid, want het is belangrijk dat alle faculteiten van het land toetreden tot de organisatie. “De UGent en de Antwerpse Universiteit stappen in elk geval al mee in de vzw die we hebben opgericht. Met de Vrije Universiteit Brussel en de Naamse Universiteit zijn er contacten. Het is toch zeker de bedoeling dat we binnen het jaar toe kunnen treden tot de internationale organisatie,” verklaart Sebastiaan.

Hoe die hele organisatie opgebouwd en financieel ondersteund moet worden is vooralsnog niet duidelijk. “Ons eerste project vond afgelopen week plaats, ten voordele van Music for Life. Dat hebben we

helemaal zelf op poten gezet door op zoek te gaan naar sponsoring. De Faculteit Geneeskunde steunt ons initiatief in elk geval wel, maar hoe die steun zich zal uiten, moeten we nog afwachten,” stelt Sebastiaan.

Decaan Himpens vindt het nog vroeg om uitspraken te doen over steun. “We zijn het voorstel in elk geval positief gezind en op het faculteitsbestuur mogen de studenten hun initiatief komen toelichten. Hoe en op welke manier die steun zich zal vertalen, zullen we dan bekijken. Het lijkt mij bijvoorbeeld wel interessant om samen symposia te organiseren rond thema's als gezondheidszorg.”

Heilige huisjes (5): Jelle Dehaen

“De kosmos trekt zich niets aan van mij”

Wij zijn goede godsvrezende meisjes. Kuisheid houden wij hoog in het vaandel en we gaan minstens twee keer per week te biecht. Wie kan de goede weg bewandelen zonder leiding van de Heer? We vroegen het Jelle Dehaen, atheïst.

IDE SMETS & ELS DEHAEN |

Veto: Heb je ooit geloofd?

Jelle Dehaen: «Nee. Ik ben niet gelovig opgevoed. Mijn vader is een je-m'en-foulist: hij heeft er geen mening over en wil er ook geen mening over hebben. Mijn moeder is wel enigszins van het spirituele type, maar als zij al vage bekeringspogingen deed, lukte dat niet. Ik heb natuurlijk wel mijn communie

gedaan, maar dat doe je enkel voor de cadeautjes. Ik kan mij in ieder geval niet herinneren dat ik ooit heb geloofd en als ik dat toch ooit deed, dan heeft het toch geen speciale invloed op mij gehad. Natuurlijk heb ik ooit in bepaalde dingen geloofd zoals in Sinterklaas. Zo herinner ik me wel de juffrouw in het eerste leerjaar die op iedere bank snoepjes aan het leggen was, en dat ik snel weer naar buiten moest

gaan. Dat was een hele vreemde ervaring...»

Veto: Hoe vul je het gemis aan een God op?

Jelle: «Je kan geloof of geluk moeilijk faken. De christelijke mensen die ik ken, zijn vaak erg gelukkig, maar dat betekent nog niet dat wat ze geloven waar is. Je kan gelukkig worden van het idee de koning van België te zijn en elke dag met een scepter door Leuven te lopen. Maar het is niet omdat het je gelukkig maakt, dat het zinnig is. Het is trouwens ook niet nodig om zin te geven aan je leven om het ietwat aangenaam te maken. Dat lijkt me

trouwens een heel beklemmend gevoel: die loodzware verplichtingen, nooit iets kunnen doen zonder verantwoording aan God verschuldigd te zijn. Dingen doen zonder een grote verantwoordelijkheid te dragen, kan heel aangenaam zijn.»

Veto: Hecht je belang aan bepaalde waarden?

Jelle: «Natuurlijk. Het is gewoon moreel niet te verantwoorden dat je andere mensen pijn doet. Ik zie niet in waarom je daar een God voor nodig hebt. Empathie bijvoorbeeld kan ook al wonderen doen. Dat is geen waarde op zich, maar leidt er natuurlijk wel op verschillende manieren toe.»

Veto: Maar waar komt empathie dan vandaan?

Jelle: «Evolutionair gezien is het zo dat stammen die empathisch zijn meer kans hebben om te overleven dan niet-empathische stammen. Moraliteit heeft religie niet nodig. Zo is bijvoorbeeld Peter Singer misschien een heel atheïstische filosoof, maar volgens mij ook één van de meest consequent ethische figuren.»

Veto: Leef je van dag tot dag?

Jelle: «Dat is het grote probleem van het secularisme. Nietzsche was compleet atheïstisch en wou van het leven een project, een geheel maken. Het mislukte en hij werd krankzinnig. Ik doe dat niet of nauwelijks en voel dat niet aan als een gemis. Op dit moment lijkt er maar één mogelijkheid om me te doen geloven: ik moet door een bliksem-schicht van mijn paard vallen en een openbaring krijgen. Maar dan nog zou ik waarschijnlijk eerst langs een ziekenhuis gaan en me laten checken op een hersentu-

mor.»

Veto: Ben je soms bijgelovig?

Jelle: «Iedereen heeft dat. Ik geef daar zelf ook wel eens aan toe. Toch, als ik dat de laatste tijd doe, dan beseft ik hoe irrationeel het is. Alsof de kosmos zich iets aantrekt van pakweg welke kleren je op je examen draagt. Eigenlijk is dat iets preresigieus en primitief. Misschien is het wel genetisch, zoals het ook genetisch is om zoveel mogelijk te eten om te overleven, maar dat betekent niet dat het daarom goed voor je is.»

Veto: Is er leven na de dood?

Jelle: «Ik heb geen enkele reden om dat aan te nemen. Het meest aannemelijke lijkt me dat er niets is, maar ik ben natuurlijk nog nooit dood geweest.»

Veto: Hoe denk je over gelovigen?

Jelle: «Het is in deze tijd gemakkelijker niet te geloven dan dat wel te doen dus ik heb daar sympathie voor. Maar als ik met mensen praat die geloven, voel ik daar vaak toch een zekere minachting voor. In het christendom lijken er mij twee strekkingen. Ten eerste degenen die aannemen dat alles waar is. Dat is consequent maar eigenlijk waanzin. De aarde is niet 6000 jaar geleden geschapen. Ten tweede zijn er die mensen die de verhalen niet letterlijk aannemen. Ik heb het moeilijk met hoe doorgaans intelligente mensen op die manier hun geloof beleven. Dat is net hetzelfde als een man die elke avond zijn vrouw in bed met een andere man aantreft, maar blijft geloven dat ze hem graag ziet. Een schizofrene positie met andere woorden: een deel van mezelf gelooft erin, een ander deel weet dat het niet waar is.»

ELS DEHAEN

Ludo Clonen, hoofd huisvestingsdienst

Vijfduizend kamers tegen 2011

De huisvestingsdienst van de K.U.Leuven staat, nomen est omen, in voor het huisvesten van studenten. In Bethlehem raakten Jozef en Maria rond de kerstperiode niet meer in een herberg. Doet Leuven het dan beter? We vroegen het aan Ludo Clonen, kersvers hoofd van de dienst studentenhuysvesting.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Veto: U wil het beleid van uw voorganger voortzetten door de nadruk te leggen op goedkoop wonen en bovendien aandacht te besteden aan ecologie. Wat zijn de concrete plannen?

Ludo Clonen: «In 2007 bestonden 75% van de ramen in de studentenresidenties uit enkel glas en slechts 25% uit dubbel glas, we hebben toen plan opgevat om die cijfers tegen 2016 om te keren, dus 75% dubbele beglazing en 25% enkel glas.»

«Voor het overige wil ik zoveel mogelijk nieuwe branders zetten, die liefst op aardgas werken en thermostatische kranen. Het is echter niet evident om budgettair een evenwicht te bewaren tussen het essentiële onderhoud — van de veiligheid in de residenties en nutsvoorzieningen als keukens — en het ecologisch verantwoord bouwen.»

«Als je vraagt of we echt belemd worden door het klasseren (het uitroepen tot beschermd monument, red.) van gebouwen, dan moet ik daar eerder ontkennend op antwoorden. Goed, we zijn gebonden aan een aantal wettelijke regels en er is vaak een meerkost aan verbonden, maar daar staan dan weer premies tegenover. Bij

zulke gebouwen moet je kijken wat je wel mag aanpassen en daar dan ook op werken. Zo gaan we ons bij het Justus Lipsiusgebouw vooral concentreren op de slecht geïsoleerde vloer en zoldering.»

Veto: Dat is dan voor het ecologisch bouwen, hoe gaat u de prijzen van huisvesting laag houden?

Clonen: «De K.U.Leuven is een grote speler op de kotenmarkt. Momenteel heeft de universiteit 4.470 kamers, waarvan er 3.110 beheerd worden door studentenvoorzieningen en 1.360 door het Algemeen Beheer. van die 4.470 kamers zijn er bovendien een goede 2.800 gesubsidieerd. Door die kamers — zelfs de niet-gesubsidieerde — stevast onder de prijs van de kotenmarkt aan te bieden, proberen wij de prijzen in heel Leuven binnen de perken te houden.»

«Wanneer de vraag te hoog is, kunnen de privéverhuurders uiteraard hogere prijzen vragen, daarom is het ook belangrijk dat de universiteit haar aanbod blijft uitbreiden en daar zijn ook concrete plannen voor. Zo zijn we bezig met verbouwingen in de Wingerd, De Vesten en het Bijbelinstituut. Vanaf het academiejaar 2011-2012 zouden er dan in totaal zo'n 5.050 kamers moeten zijn.»

Veto: Studeren in het buitenland wordt tegenwoordig erg aangemoedigd. Daardoor krijgt de universiteit heel wat aanvragen voor korte verblijven. Is de universiteit daarop voorzien?

Clonen: «Het is inderdaad zo dat we steeds meer aanvragen krijgen van buitenlandse studenten. Bovendien zijn privéverhuurders

meestal niet geneigd om contracten aan te bieden die maar een half jaar of minder lopen. Het blijkt dus vooral de universiteit te zijn die daar een oplossing moet bieden.»

«Momenteel hebben we een 300-tal kortetermijnkamers, maar is de kamermarkt volzet. We hebben door de verbouwingen in de Wingerd ook wat capaciteit verlo-

ren dit jaar, dus hebben we in La Foresta in Vaalbeek zo'n 40 bedden afgehuurd voor tijdelijke huisvesting. Bovendien vragen we studenten die zelf op Erasmus naar het buitenland vertrekken of zij hun kamer niet willen onderverhuren. Maar of de universiteit dit kan blijven opvangen is nog een onbeantwoorde vraag.»

BRECHT KEULEN

Medicastudenten zamelen geld in voor Music For Life

Een gezond hart voor malaria

Drie presentatoren, een glazen huis en veel menselijke goodwill. Het wordt stilaan een beproefd eindejaarsrecept. De inzamelactie van Studio Brussel leeft dankzij spontane acties en initiatieven van een heleboel mensen. Onder hen de Leuvense Medicastudenten. In ruil voor een kleine bijdrage konden voorbijgangers hun cardiovasculair risico laten opmeten.

PHILIP GALLASZ |

Malaria is wereldwijd de vijfde grootste doodsoorzaak. Punt. Elk jaar sterven een miljoen mensen aan de ziekte. Punt. Nog eens één miljoen sterft jaarlijks aan de gevolgen van de infectie. Punt. Om de dertig seconden sterft een kind aan malaria. Punt. Malaria is te voorkomen. Punt. Daarom gaat het geld dat Music For Life inzamelt dit jaar integraal naar het Rode Kruis, dat de ziekte wereldwijd bestrijdt. De in de stijgers staande Belgische afdeling van de International Federation of Medical Students Association (IFMSA) zamelde met hun eerste activiteit geld in voor dit project. Maar wat is dat nu, de berekening van het cardiovasculair risico? Simpel gezegd is dat de berekening van de kans die je loopt om slachtoffer te worden van een aandoening met betrekking tot hart en de bloedvaten.

MUGGENPRIK

De studenten hadden hun witte tent op het Martelarenplein gesteld. De procedure verliep als

volgt. Als eerste diende je een vragenlijst in te vullen met betrekking tot gewicht en lengte, of je al dan niet roker bent en gebruik van medicatie. Kortom, persoonlijke zaken. Voor sommigen is dat best confronterend. "Ik drink graag mijn Leffe, meneer" verwierp dan ook klakkeloos elk advies uit medische hoek. Ook van horen zeggen: "Ik heb sinds drie maand een lief, maar nog geen betrekking." De vrouw verdient een gemeente proficiat. Maar als verklaring voor haar hoog *oei, da ziet er ni goe uit*-risicogehalte schieten haar woorden toch te kort. Terug naar die witte tent, waar dokters in wording vervolgens je bloeddruk en cholesterol maten. Het eerste met een polsmeter, het tweede door middel van een bloedstaal. Een muggenprik in een vinger naar keuze volstond. Met deze gegevens in de hand kon de laatste stap worden gezet: de berekening van het cardiovasculair risico.

MARK WAER

Exacte cijfers zijn er niet maar aan de actie namen tussen de 80 en 100 mensen deel. Als je dan weet dat er

gemiddeld ongeveer tien euro werd geschonken, levert dat toch een aanzienlijk bedrag op. Vooral bij vijftigers sloeg het initiatief aan. Ook de nog oudere generatie toonde zich gul. Doordat ouder worden en een regelmatig doktersbezoek hand in hand gaan, kenden zij echter meestal al hun risicoprofiel. Los daarvan toonden de meeste deelnemers een redelijke medische voor-

kennis. Voor de grootste verrassingen kwamen de dertigers te staan. Mensen die zich de koning te rijken waanden, met een hoog risicogehalte werden geconfronteerd met hun royale eetgewoontes. Ook de Leuvense rector was trouwens van de partij. Hij liet als allereerste zijn risicoprofiel opmaken. Iedereen kreeg ook nog een kookboekje mee met calorie- en vetarme recepten

voor de feestdagen. *Elf Grote Chefs, Geïnspireerd door het hart.* Zo heette het ding. Hoe heet malaria-koorts kan zijn weten wij niet. Hopelijk komt er ooit een dag, dat niemand het weet.

Music For Life loopt van 18 tot 24 december. Meer info op www.stubru.be

Meer over IFMSA leest u op p. 3

JOACHEM THYSSEN

Staminee (6): Politika Kaffee

Seksueel begerenswaardig

Laatst zaten wij in de gentleman's club bij de geneugten van een goed glaasje sherry met graaf Rémy D'Amkreutz te debatteren over de vossenjacht. D'Amkreutz, een notoir progressief, vond dat de vossenjacht gerust ook in een zwarte blazer mocht gevoerd worden terwijl de eeuwenlange traditie toch rood voorschrijft. De gemoederen raakten verhit en in een opwelling van woede noemden wij D'Amkreutz een socialist. De country club besloot ons twee weken te schorsen en dus moesten wij een andere lieu de repos vinden. Daarom trokken wij afgelopen donderdag naar Politika Kaffee waar — zo werd ons gezegd — Schopenhauer, Kierkegaard en de politiek in de Zuid-Oost Indiën steevast bediscussieerd worden.

JELLE DEHAEN |

Wanneer wij die donderdag Politika binnenwandelen, is ons gezelschap aanvankelijk uitermate kritisch. Volgens de ene zijn de kleuren lelijk en is er te veel licht. Een ander klaagt dat het naar verfruikt en er wordt collectief geklaagd dat de pinten niet fantastisch getapt zijn. Is ons gezeur terecht? Politika is een fakbar en stuit natuurlijk op de grenzen die eigen zijn aan dat genre. Maar is Politika een slechte fakbar? Verre van, integendeel zelfs.

Wijzelf vonden de kleuren best aangenaam — zo was er onder andere een mooie muurtekening — en wie een pint voor een euro krijgt, hoeft niet al te veel te verwachten. Dat Politika trouwe aanhangers heeft, blijkt wanneer een jongeman ons aanspreekt. Als hij doorheeft dat wij van Veto zijn, steekt hij een lofrede op Politika af. Hij vertelt ons dat we een slechte avond gekozen hebben aangezien het op datzelfde moment Nederlandstalige Fuif van de faculteitskring Politika in de Albatros is. Volgens hem is donderdag sowieso de minst aangename avond en te-

kenen "alle plezante mensen" vooral op zondagavond present. Hij besluit met te zeggen dat de sfeer in Politika veel aangenamer is dan in de fakbar van Rechten waar veel meer agressie in de lucht hangt.

Die donderdagavond bestaat het aanwezige volk vooral uit redelijk jonge freules. Ons uitsluitend mannelijk gezelschap besloot — na uitvoerig debat en grondig statistisch onderzoek — dat een derde van de meisjes seksueel begerenswaardig was. We zijn er nog niet uit in hoeverre dit resultaat goed is, maar wij waren niet ontevreden. Die donderdagavond sloot Politika naar aanleiding van de Nederlandstalige fuif om twee uur. Wij gingen nog wat drinken in een ander café waar na een goed half uur twee niet onaardige dames zich bij ons kwamen voegen. De dames — de ene heette Lise Detobel, de andere Julie Genar — hadden opgevangen dat wij een artikel schreven over Politika en stelden zich voor als twee van de vijf beheerders ervan. Zij spraken ons aan omdat zij hun fakbar en haar reputatie zo genegen zijn. Voor zoveel gedrevenheid kunnen wij slechts respect hebben.

Julie Genar: «Donderdag is inderdaad de minst representatieve avond van Politika. Normaal is ons publiek hoofdzakelijk mannelijk en zijn wij de rock-fakbar bij uitstek. Wij hebben ook een bier van de maand en organiseren elke twee weken op woensdag een thema-feestje. Zo is er de travestievond waarop telkens weer blijkt dat mannen zich graag verkleeden als vrouwen. Wij hebben het meest trouwe publiek van alle fakbars. Een nadeel is dat wij de best bereikbare wc's van de hele Tiensestraat hebben waardoor bezoekers van andere fakbars bij ons komen, wat vroeger tot problemen leidde.»

VEILIGHEID

Lise Detobel: «Ik heb ooit op mijn verjaardag verstopte toiletten moeten uitkuisen. (lacht) Wij doen elke vakantie kleine structurele werken. Omdat we dit jaar wat vroeger begonnen zijn, ruikt het nu al naar verf. Als jullie klagen dat jullie pinten niet perfect getapt zijn, hebben jullie misschien gelijk, maar in welke fakbar of zelfs café is dat wel zo? Wij werken ook met vrijwilligers. Wie bij ons een avond komt tappen, krijgt 10 à 15 bonnetjes dus van zulke mensen kun je niet dadelijk perfectie eisen. Wij moeten dankbaar zijn dat die mensen hun avond aan de fakbar willen wijden.»

«Een van de problemen van onze fakbar is veiligheid. We zijn verplicht stewards te hebben maar die mensen moeten gekleed lopen in compleet onnozele jasjes. Ik heb dat ook al gedaan en je hebt werkelijk geen enkel gezag. Wij hadden LOKO (de Leuvense Overkoepel-

lende KringOrganisatie, red.) al in het begin van het jaar gewaar-schuwde voor die vestjes maar ze hebben niet naar ons geluisterd.»

Julie: «De agressie is een groot probleem en wordt elk jaar erger. Ik heb dit jaar toen ik aan het opruimen was een groot mes gevon-

den. Wie pakt er nu in godsnaam een mes mee als hij naar een fakbar gaat? Wij hebben het gevoel dat de politie vaak te weinig doet aan de veiligheid. Sommige dingen zoals de verzinkbare toiletten hebben ze goed gedaan, maar er is toch nog veel werk aan de winkel.»

CHRISTINE LAUREYS

Do Animals Cry in de schouwburg

Een mens, een hond en een vogel

De Amerikaans-Belgische choreografe Meg Stuart creëerde met haar gezelschap Damaged Goods een nieuwe dansvoorstelling waarin de band tussen familieleden centraal staat. In 'Do Animals Cry' blijkt een familie toch geen stabiele thuishaven of rots in de branding te zijn. Nieuw samengestelde gezinnen in een bewegingsvoorstelling, het is geen onverdeeld succes.

FILIP TIELENS |

"Do animals cry?" vraagt een jongen naïef aan zijn moeder. Na een hele opeenvolging van typisch kinderlijke waarom-vragen weet de moeder ook geen raad meer. "I'll tell you tomorrow", antwoordt ze lachend. Ouders hebben niet alle wijsheid in pacht, ook al ben je daar als kind vaak van overtuigd.

De stabiele entiteit die een familie hoort te zijn, wordt aan diggelen geslagen in het beeld dat Meg Stuart van een familie toont. Geïnspireerd door het verhaal van haar eigen broer die na een beroerte terug bij zijn moeder introk, veranderen de relaties tussen de personages in *Do Animals Cry* constant. Eerst gaan ze nog liefdevol met elkaar om — met knuffels —, maar al snel slaat dit om in een robbertje vechten — met een beet. Ook de erotiek tussen de figuren is nooit ver weg. Dat levert soms incestueuze beelden op, maar ook een mooie subtiele vrijchoreografie.

TRAAG

Er wordt niet veel gedanst in *Do Animals Cry*. Net zoals in de andere stukken van Stuart bevindt deze

voorstelling zich op het kruispunt van theater, beweging en performance.

Het eerste deel sleept zich traag voort. De dansers vormen familieportretten, en proberen zich zo als individu en als groep in een het beste daglicht te plaatsen. Het *impression management* van Goffman in de praktijk. De koosnaampjes die ze voor elkaar verzinnen, blijken niet zo lief te zijn: *Schweinenase*, *Frankie Focker*.

Er wordt een versnelling hoger geschakeld wanneer een verloren zoon terug thuis komt. Deze androgyn figuur verstoort de verhoudingen tussen de familieleden. Vanaf dan wordt alles woeliger. Op het eind sluiten ze hem op door beide ingangen van de tunnel te barricaderen met alle voorwerpen op de scène. Een opgezette hond doet hierbij meer dienst als een tocht hond dan als waakhond. Hilarisch, doch schrijnend is de scène waarin de Japanse danseres een stok gooit die deze opgezette hond moet gaan halen.

BLOEMPOT

Het monumentale scènebeeld bestaat uit een gigantische koker van boomstronken waar de personages

in- en uitlopen. Compleet paranoïde loopt één van de dansers rondjes door de tunnel, op de vlucht voor de verloren zoon die hem dan al lang niet meer stalkt.

Vooraan doet een klein roze hondenhok dienst als huis voor de dansers. Ze trekken zich er in terug als de buitenwereld even te confuus wordt. Om zich te beschermen tegen potentiële vanden nemen ze de bloempotten erg kleinburgerlijk ook mee in huis. Even later staat het beeld van de voorzichtige bewegingen met bloempotten op het hoofd symbool voor heel deze voorstelling: *Do Animals Cry* wankelt langs alle kanten.

LEEGHEID

Wij hebben ons vaak verveeld in onze oncomfortabele zitjes in de Schouwburg. *Do Animals Cry* is zo'n typische voorstelling waarbij je weet dat er minstens zeven mensen de zaal zullen verlaten voor het einde. Wij bleven zitten, maar stoorden ons aan de onder het mom van intellectualistisch experiment verpakte leegheid. Ons nochtans geëfend oog kon amper iets zinnigs ontleden uit deze *highbrow* voorstelling. Op het eind zong een danseres *It's the End of the World as We Know It (And I Feel Fine)* van R.E.M. *And we didn't feel fine*. Blij keerden we terug naar huis voor een uurtje welverdiende populaire cultuur met *De Slimste Mens ter Wereld*.

Indommelen in STUK met Slaapwel Records Labelnights

Slaapverwekkend en wondermooi

Meestal is het adjectief "slaapverwekkend" niet meteen het woord waar je naar op zoek bent als je goede muziek bedoelt. Toch niet als het om een saai concert gaat waarbij je moeite moet doen om niet in je zetel in te dutten. Wel als je heerlijk zweverige soundscapemuziek bedoelt, met een bed waar je rustig in slaap mag vallen. Of moet vallen.

HERLINDE HIELE |

Slaapwel Records is een gloednieuw label, een initiatief van Wim Maesschalk die zelf muziek maakt als Wixel. Het label specialiseert zich in muziek om bij in te dommelen of weg te doezelen. De allereerste cd, *Music for a Sleeping Sculpture of Peter Broderick* van — jawel! — Peter Broderick ligt sinds kort te blinken in de rekken van uw dichtstbijzijnde cd-winkel. Bij wijze van promotour kwamen mannen van Slaapwel Records vorige week naar STUK om er hun publiek in slaap te wiegen.

Bij het betreden leek de Labozaal op een grote, gezellige slaapkamer in een internaat om van te dromen. Vijfenvertig bedden waren her en der verspreid. Gedimpte nachtlampen wezen de weg doorheen het duister. Een draaitafel stond centraal. Een miniatelier van vreemdsoortige instrumenten en elektronische snuffes om een muzikaal universum van warme, nostalgische klanken te verwekken. Wouter van Veldhoven mocht dat als eerste doen. Met behulp van lege blikjes en plastic bekertjes creëerde hij een krakerige grondlaag, waarop hij voorzichtig de rest van zijn muziek zacht en wondermooi schikte. Het publiek had zich geheel in de sfeer gezellig bij elkaar op bed genesteld en genoot met een kopje thee in de hand. Een en-

keling viel prompt in slaap. *It's a hard knock life.*

PYJAMA'S

Daarna dienden pyjama's aange trokken en tanden gepoetst te worden. Nadat we grinnikend om onze medemensen en hun pyjama's in allerlei vreemde vormen en kleuren opnieuw onder de wol kropen, was het aan Peter Broderick om ons in slaap te zingen. De man begon echter tot onze irritatie met door behulp van zijn loopstation en een stroperig gezongen "It's okay" onze slaperige trommelvliezen een oneindigheid te teisteren. Muisstil en haarscherp zingen, het is niet velen gegeven. Gelukkig schakelde hij vervolgens over op een instrumentale variatie, die ons wel kon bekoren. In een mum van tijd lagen we heerlijk te ronken. Van de laatste artiest, Steinbrüchel, moeten we dus helaas bekennen dat we er niet al te veel van hebben gehoord. Al klonken ergens in onze dromen wel mooie klanken door.

SNURKEN

De volgende ochtend werden de pyjama's tot onze spijt opnieuw omgewisseld voor een degelijke dagplunje en ging het richting artiestenkeuken voor een heerlijk ontbijt. Er gaat niets boven een lekkere mok dampende koffie, vloeibaar zwart goud om de restjes droom uit de kieren van ons hoofd te keren. Een van de muzikanten had een briefje achtergelaten met de mededeling dat hij zich 's nachts had geamuseerd met een uur lang de geluiden van een slapende massa mensen op te nemen. Misschien hoort u ons op een van de volgende cd's van Slaapwel Records dus wel ergens snurken. Naar auteursrechten gaan we waarschijnlijk kunnen fluiten.

www.slaapwelrecords.com

Tafelrond (12): Jan Meeus (Apollonia)

"Daar zijn grieten aanwezig"

Na onze kiezen twee maal geboend te hebben tot ons tandvlees bloedde, waren wij klaar om Jan Meeus, het opperhoofd van de studenten tandheelkunde, eens duchtig aan de tand te voelen. Woordspelingen zijn de laagste vorm van humor en laagheid is ons métier. Vorige vrijdag troffen wij de man 's middags aan in café Cuythoek.

GEERT JANSSEN |

Veto: Drukke tijden?

Jan Meeuw: «'t Is aan 't minderen nu.»

Veto: Minderen?

Jan: «Ja, de examens komen er aan. Dinsdag was onze laatste activiteit: kerstfeestje in de Salons Georges, voor ons een vrij grote activiteit. Bij ons is het kerstfeestje een soort galabal, vrij *chique* dus. Gisteren was het natuurlijk nog betoging, maar daar was niet zoveel volk aanwezig van onze kring. Het is ook allemaal vrij laat doorgegeven.»

Veto: Vond je het hele fietsracegedoe een terechte reden om te betogen?

Jan: «Ja, maar de boodschap is niet goed tot haar recht gekomen in de betoging. Er was een relatief lage opkomst. *Allez*, we hebben ons wel laten horen, maar ik denk niet dat het stadsbestuur van zoiets gaat wakker liggen.»

Veto: Zie je de examens zitten?

Jan: «Valt wel mee. Wij hebben het druk onder het jaar: 's morgens van acht tot elf hebben wij *prekliniek*, dan oefenen wij op plastic tanden. Veel verplichte praktijk oefeningen. Nu moet ik maar drie examens afleggen.»

Veto: Wij hebben ons opgegeven voor dit interview omdat we vorig jaar je voorganger Marjan Claes hebben geïnterviewd en dat was best een lekker wijf.

Jan: «Dat is geen lelijke natuurlijk. Sinds vorig jaar komt er meer volk van andere faculteiten naar onze activiteiten, maar ik weet niet of dat met Marjan te maken heeft. Apollonia staat in het algemeen bekend om de meisjes. Mensen denken sneller: oh, we moeten eens naar die feestjes gaan, daar zijn wel wat grieten aanwezig.»

Veto: Nochtans is er een goede balans tussen mannen en vrouwen in je presidium.

Jan: «Dat is een beetje mijn schuld. Het presidium is grotendeels mijn vriendenkring. Qua studenten zijn er meer vrouwen dan mannen. Vorig jaar zaten er meer meisjes in het presidium. Nu is het wat meer verdeeld. Niet dat we een quotum moeten halen, hoor.»

PIJNLIJK

Veto: Het viel ons op dat jullie op jullie website preses en presidium consequent met *ae* schrijven, zoals het volgens ons ook hoort.

Jan: «Ik krijg die opmerking altijd van Kristof Muylaert (*stafmedewerker van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO)*, red.), maar ik geloof dat het in de codex ook met *ae* staat geschreven.»

Veto: Best wel dapper van jullie om zo tegen de stroom in te roeien.

Jan: «Ik vind het dan ook weer zo raar dat fakbar met *k* wordt geschreven.»

Veto: Waarschijnlijk werd faculteit toen nog met *k* geschreven.

Jan: «Kan wel zijn. Maar we gaan niet meelopen met de rest. Ieder zijn ding zeker?»

Veto: Apollonia blijft een van de minder bekende kringen in het Leuvense.

Jan: «Ik word altijd gefeliciteerd na de 24-urenloop. Tot ik uitleg dat tandheelkunde en sportkot niet zo heel veel met elkaar te maken hebben. Wij zijn op Eros na de kleinste kring. Ons presidium werd tot vorig jaar ook per studiejaar geregeld. Marjan heeft uiteindelijk beslist het te doen zoals het overal is: iedereen kan in het presidium en er is één kas. Marjan wilde ook meer betrokken zijn bij LOKO en vergaderingen bijwonen. Zo wordt Apollonia ook bekender bij andere kringen.»

Veto: Jij bent dus vaste klant bij LOKO?

Jan: «Ik heb nog geen enkele algemene vergadering gemist, denk ik. Het is soms wel pijnlijk, maar het hoort erbij.»

Veto: Ligt je toekomst als tandarts vast?

Jan: «Nee, zeker niet. Ik ben nu drieënhalve jaar bezig en ik ben het nog niet beu. Ik zou nog geneeskunde willen bij doen voor de kennis en daarna zien we wel. Misschien word ik wel sportarts want sport interesseert mij ook erg. Verder studeren is altijd mooi meegenomen. Ik zie het ook niet echt zitten om over twee jaar als tandarts aan de slag te gaan.»

Veto: Onze vragen zijn op en daar wandelt onze fotograaf net binnen.

Das Leben der Ranzigen Zes zakken vloerafval per dag

Elke week mogen de universitaire zalen zich weer verheugen op de komst van Vlaanderens toekomstige oligarchen en ministers: de studenten. Dit ver verheven volk gedraagt zich voorbeeldig. Al het afval wordt netjes gedeponeerd in de vuilbakken. De schoonmaakploeg zal wel een luizenleventje hebben aan de K.U.Leuven. Niet dus.

MARTIJN SMIERS |

Appels, etensresten, cola, reclamefolders, *Campuskranten* en zelfs *Veto's*. Ziehier een bloemlezing over wat er zoal gevonden wordt in collegezalen na de lessen. Dit werd u aangeboden door de conciërges van aula Pieter De Somer. Volgens Geert Joris, één van hen, zijn er daar dagelijks zes vuilzakken nodig om al het afval van de grond in kwijt te kunnen. "Dan rekenen we de gewone vuilbakken nog niet eens mee," voegt hij hieraan toe. "Het gaat om het idee dat pakweg de helft van de studenten geen respect heeft. Trouwens, het is verboden te eten in collegezalen."

Zijn de studenten niet altijd al slordig geweest? "Het wordt toch wel iets erger," zegt collega Eric Bruggeman, waarna Joris overneemt: "Het mag eens gezegd worden. De proffen durven niks te zeggen omdat ze bang zijn voor een negatieve studentenevaluatie." Bruggeman haalt het financiële aspect aan: "Men zou eens aan studenten moeten doorrekenen wat het kost."

OPKUISKOSTEN

Interessant idee. Wat blijkt? De opkuis is niet bepaald gratis. Volgens Joeri Laenen, hoofd Financiën van de technische dienst, is de K.U.Leuven jaarlijks ruw geschat zes miljoen euro kwijt aan schoonmaak. De verantwoordelijke voor schoonmaakbeleid, Kim Meeus,

vertelt ons dat van dat bedrag naar schatting 2.377.000 euro (exclusief btw) bestemd is voor de schoonmaak van auditoria en leslokalen. Van de totale begroting van de K.U.Leuven, die in 2008 ongeveer 583 miljoen euro bedroeg, is dat geen een immens deel, maar het blijven wel stukken van mensen. Weg besparingen?

"Ja," zegt Bruggeman. "Laat ze een week niet schoonmaken en we zullen wel eens zien wat er gebeurt. Misschien helpt sensibiliseren ook, zoals met dit artikel." Als de studenten ook effectief hun afval in de vuilbak gooien, dan zou volgens Meeus in eerste instantie het schoonmaakbedrijf daar voordeel uit halen, omdat de K.U.Leuven met kwaliteitscontracten werkt. "Hoe deze kwaliteit wordt bereikt, is een zaak van de firma. Als deze echter weten dat de aula's properder zijn, dan zullen ze op den duur wel een lagere prijs aanrekenen aan de universiteit." De schoonmaakploegen gewoon opzeggen, lijkt Meeus geen goed idee. "Een vuil auditorium leidt tot meer vervuiling en zelfs tot vernielingen."

STAL

Misschien kan een deskundige iets meer vertellen over wat er in een geniaal studentenhoofd zal gebeuren als de aula's vuil blijven. Gaat deze *Veto* dan netjes de vuilbak in? Sociaal psycholoog Norbert Vanbeselaere (K.U.Leuven) kan ons geen kant-en-klare studie over dit onderwerp geven. "Toch zal er waarschijnlijk eerst alleen irritatie komen bij de studenten die zich al proper gedragen en niet bij de groep waarover het gaat. Op lange termijn kan de collegezaal echter veranderen in een stal waarin niemand nog les zou willen volgen." Aula Pieter De Somer werd overigens rond zes uur nog bezichtigd door uw dienaar en weet u? Zes zakken is nog realistisch ook. Bah.

Traditionele jenever en gebak Aftrap kerstmarkt

Voor de tweeëntwintigste keer werd op vrijdag 11 december de aftrap gegeven van de tiendaagse Leuvense kerstmarkt. Naast allerlei kerstkramen en tentjes met eten en drinken, kan je er ook terecht voor een bezoekje aan de kerstman in hoogst eigen persoon of voor een rondje op een authentieke carroussel uit 1900.

SARAH CORDIE |

Het was op de koppen lopen op de eerste avond van de kerstmarkt. Naar jaarlijkse traditie werden het Ladeuze- en het Hooverplein omgetoverd in een heus kerstdorp. Bij een decor van lichtjes, meer dan 140 kramen en de geur van veel eten en drinken, is het gezellig vertoeven tussen de mensenmassa. Onder de degustatiekraampjes zijn er veel gevestigde waarden te vinden, zoals wijnverkoper Chardonnay Meerdaal. "Ik heb de indruk dat de opkomst in stijgende lijn zit, maar dat is ook afhankelijk van het weer. We hopen dat er veel volk komt, maar dat het gespreid is over de duur van de markt," zegt uitbater Paul Vleminckx.

Ook de traditionele jeneverstand op het Ladeuzeplein is van de partij en dat is menig student niet ontgaan. "Jenever drinken is eigen aan een kerstmarkt. Samen met veel volk, gezelligheid en mooie lichtjes," klinkt het aldaar. Opval-

lende nieuwkomer is het onlangs op het Hooverplein geopende *Coup de soep*. Wie wil, kan in het midden van de markt dineren. Op de eerste verdieping van de tent, kan je genieten van een uniek zicht op de kerstmarkt en haar klanten. Voor wie geen honger meer heeft en zijn dorst heeft kunnen laven, zijn de kraampjes met ambachtelijk vervaardigde producten zoals juwelen, kaarsen en andere snuisterijen ideaal als er nog geen cadeautjes zijn gevonden.

KERSTMAN

Tijdens het shoppen en proeven wordt er gezorgd voor een aangename sfeertje. Elke dag is er een brede waaier aan animatie voorzien en worden er optredens georganiseerd. Voice Male mocht het programma van de eerste avond verzorgen en te horen aan het luide applaus, werd dat best gesmaakt door het publiek. De kerstperiode is ook traditioneel de tijd van de goede doelen. Tijdens deze editie wordt er

extra aandacht geschonken aan een organisatie van het UZ Gasthuisberg. Deze zet zich in voor de informatieverstrekking over de werking van het ziekenhuis aan kinderen.

Dit jaar kan je ook voor het eerst het huisje van de kerstman bezoeken, waar hij zelf zal verblijven. Als je de weg door het sparrenbos volgt, kan je ontdekken hoe de man uit Lapland zijn dagen invult. Indien je hem begroet met *tervetuola* — wat zoveel wil zeggen als goeiedag in zijn taal — kan je hem misschien wel een persoonlijke vraag stellen. Ook naast de kerstmarkt staat Leuven helemaal in het teken van het geliefde feest. De hele stad baadt in magische verlichting en op de Grote Markt kan je nog een kerststal met echte dieren bewonderen. Een ritje op een oude carroussel die dateert uit het begin van de vorige eeuw, is ideaal voor kinderen. Ook voor zij die hun kindertijd al even achter zich lieten, is dit pret verzekerd, maar dat doen ze dan best voor het nuttigen van de traditionele jenever en gebak.

De kerstmarkt loopt van 11 tot en met 20 december. Voor meer info en openingsuren: www.leuvensekerstmarkt.be

CHRISTINE LAUREYS

Derde editie Donkere Dagen

Met de nodige slapstick de blok tegemoet

De blok breekt aan en onmiddellijk staat 21 december met zijn langste nacht en kortste dag voor de deur. Als lichtpuntje in deze donkere dagen organiseert 30CC een festivaldriedaagse om u tegen te zeggen. Vanaf komende vrijdag tot en met maandag kan u op de Grote Markt — alias Winter Ramblas — en op de Bruul terecht voor een wervelende mix van acrobatie en circus-theater.

DAPHNE DE WIT & ANOUK VANCLEE |

Veto: Donkere Dagen klinkt wat duister in de oren, neen?

Robrecht Penders (persverantwoordelijke bij 30CC): (lacht) «Het festival vindt plaats tijdens de donkerste periode van het jaar. Om een beetje licht te brengen in ieders leven — niet als getuigen van Jehova — organiseren we een hartverwarmend familiespektakel om de kerstvakantie met schoonheid in te zetten.»

Veto: Of het eerste weekend van de blok?

Penders: «Wel, het is weekend en, niet te vergeten, slechts het begin van de blok. We richten ons qua doelpubliek inderdaad meer op families, maar dat wil niet zeggen dat studenten niet kunnen langskomen als ze op het laatste nippertje een cadeautje voor oma en opa kopen of simpelweg de stress even willen ontvluchten. Met onze acts willen we vooral inspelen op het gezellige samen-rond-de-kerstboomgevoel.»

Veto: Vanwaar bewust de keuze voor circus?

Penders: «Leuven heeft iets met circus. We hebben net ons eerste

stadscircusfestival achter de rug en daarnaast is Leuven de vaste thuisbasis van Cirkus in Beweging. Bovendien vinden we een circusvoorstelling het ultieme familiegebeuren. Daar willen we tijdens de aankomende kerstperiode met ons programma ook op inspelen.»

SPRAKELOOS

Veto: Wat kunnen we zoal verwachten?

Penders: «Donkere Dagen biedt een platform aan voor circus-theater, een combinatie van mime en spektakel. In de circustent op de Bruul kan je genieten van Compagnie Bibendum Tremens en D'irque & Fien die beide aantonen dat woorden overbodig zijn om een publiek sprakeloos te maken. Denk aan een onweerstaanbare combinatie van slapstick à la Buster Keaton

en stomme films ten tijde van Charlin Chaplin.»

Veto: De Grote Markt wordt een Ramblas. Klinkt dat niet wat zomers?

Penders: «De Spaanse zomer kan België met zijn onvoorspelbaar zomerweer helaas niet evenaren. Daarom kozen we voor een betove-

Penders: «Er zijn muzikale acts van onder meer Lenny (ditmaal zonder Wespen) en Ebbenhouten blues Wigbert. *Pièce de résistance* is Bamboost met een gigantische bamboeconstructie in combinatie met een muziekschouwspel van de Berlijnse klankkunstenaar en multi-instrumentalist ToBi. De festival-

“Woorden zijn overbodig om een publiek sprakeloos te maken”

rende Winter Ramblas. (lacht) Met onze straatacts en openluchttheater willen we de flanerende bezoekers van Leuven even laten verpozen.»

Veto: Waarmee hopen jullie hen halt te doen houden?

driedaagse Donkere Dagen verrast zijn bezoekers met een samenspel van Belgische artiesten en internationale topacts.»

Info: www.30CC.be

Boost je blok: studiebevorderende middelen

“Niet iedereen zit aan de speed of de rilatine”

Wanneer het op medicijnen aankomt, verkiezen wij het recreatieve boven het educatieve gebruik. Niet elke student deelt in deze onze mening, zeker niet in barre blok- en examentijden.

ELS DEHAEN |

“Het oneigenlijk gebruik van medicijnen is niet problematisch bij de studentenpopulatie,” stelt professor Jan Tytgat, toxicoloog aan de K.U.Leuven. “Het is zeker niet zo dat iedereen aan de speed of de rilatine zit tijdens de examens. We moeten niet dramatiseren.”

LEGAAL

Legale pepmiddelen bevatten over het algemeen cafeïne. Men denke hierbij aan cola, koffie en energiedrankjes genre Red Bull. Wanneer de cafeïne in deze drankjes uitgewerkt is, heeft dit soms een weerslag met vermoeidheid tot gevolg, maar verder blijven de gevolgen van cafeïne relatief onschuldig. Professor Tytgat: “Wanneer iemand ten einde raad bij mij zou aankloppen met de vraag wat hij moet nemen om een nacht door te kunnen studeren en het werkelijk niet op eigen kracht denkt te kunnen redden, zal ik altijd cafeïne en suiker aanraden. Die combinatie is niet te verslaan.” Voor een nachtje door teer je dus best niet op Cola Light, maar kies je voor *the real deal*.

Naast cafeïne opteren vele studenten tegenwoordig voor vitamine- en mineraalpreparaten. Sceptici noemen deze preparaten duur en onnodig. Professor Tytgat relativeert: “Het is inderdaad zo dat je niet echt nood hebt aan dergelijke middelen wanneer je gevarieerd eet, maar het kan ook geen kwaad. Het is tenslotte winter en dan heeft je afweersysteem het niet makkelijk. Sommige studenten geeft het een gevoel van veiligheid.”

OP VOORSCHRIFT

Rilatine en Concerta zijn twee merknamen voor centraal-stimulerende middelen met methylfenidaat als actieve stof. Minder bekende namen zijn Provigil (op basis van

modafinil) en Strattera (op basis van atomoxetine). Het eigenlijke gebruik van deze middelen dient onder meer ter behandeling van ADHD en narcolepsie, maar centraal-stimulerende middelen hebben bij iedereen een positieve invloed op de concentratie. Zonder voorschrift zijn ze echter niet te verkrijgen en wegens de sterk individuele dosissen valt het af te raden zelf te experimenteren.

Voor wie tijdens de examenperiode weleens gekweld wordt door sinusitis of rinitis, kan het interessant zijn te weten dat medicijnen als Actifed en Sinutab pseudo-efedrine bevatten, dat de bloedvaten doet samentrekken en een stimulerend effect heeft. Om die reden staat het dan ook op de dopinglijst.

Naast de nodige studie-uren is het essentieel genoeg te slapen om te recupereren van de geleverde in-

Inderal is bij overdosering écht gevaarlijk”

spanningen. Studenten bij wie de slaap niet vanzelf komt, kunnen ook hier hun toevlucht nemen tot de farmaceutische industrie. Het ene slaapmiddel, ofte hypnoticum, is echter het andere niet. Professor Tytgat: “Ik raad het gebruik van slaapmiddelen af, maar wie ze toch gebruikt, moet goed kijken naar de werkingstijd. Tussen de zes à acht uur lijkt mij een goed streefdoel. Je wil de volgende dag immers niet versuft achter je boeken zitten.”

De meeste slaapmiddelen die momenteel in de apotheek verkrijgbaar zijn, bijvoorbeeld Valium, zijn gebaseerd op benzodiazepinen. Daarnaast zijn ook Stilnoct (op basis van zolpidem) en Imovane (op basis van zopiclon) erg populair, omdat men er minder snel afhankelijk van wordt en er meestal geen ontwenningverschijnselen

optreden.

Inderal (Propanol) staat op het internet bekend als “the musician’s drug”, omdat dit geneesmiddel de fijne motoriek verscherpt en als zodanig wordt misbruikt door muzikanten en precisieboogschutters. Ook studenten met erg veel zenuwen krijgen dit soms voorgeschreven voor mondelinge examens. Professor Tytgat: “Hier moet ik als toxicoloog echt voor waarschuwen. Inderal is een niet-selectieve bètablokker die bij overdosering écht gevaarlijk is. Een mogelijk gevolg is aritmie, een stoornis in de hartslag.”

ILLEGAAL

Het was u vast duidelijk dat alle in de paragraaf hierboven beschreven medicijnen zonder voorschrift eveneens illegaal zijn. Daarnaast worden ook klassieke drugs als speed en cannabis gebruikt voor studeergerelateerde doeleinden.

Speed, oftewel amfetamine, wordt tot de harddrugs gerekend. Inname leidt tot extreme concen-

tratie en focus op details, hetgeen ongetwijfeld verleidelijk klinkt, maar heeft onder meer verslaving en aftakeling van nieren en lever bij overdosering tot gevolg, alsook een hevige *rebound* na uitwerking. Cannabis wordt dan weer als relaxerende drug gebruikt door studenten die na een examen nood hebben aan een roes om tot rust te komen.

“De meeste studenten blijven ver weg van deze illegale middelen,” geeft professor Tytgat nog mee. “Als studenten ze toch gebruiken tijdens de examens, is dat meestal uit curiositeit of door een eerdere verslaving. De meeste studenten halen het zonder problemen op eigen kracht.”

Vereniging voor alcohol- en andere drugsproblemen: www.vad.be.

Nachten alleen

Een stille fluister, haast onhoorbaar, weerklinkt in de natgeregende straten. Een stem die lang niet gehoord is, een kreet die zelden geliefd een repliek krijgt. Het is de lang vervolgen en krampachtig genegeerde antithese van de lokroep. Je geeft geen antwoord, nog niet. Morgen reageer je — wellicht te laat. Als de zon verzwakt de dag na vandaag tracht te omarmen, vind ik je in de fakbar. Moegestreden tevreden omhels je de veelgeprezen roes van de middenstand en het lief van je beste vriendin. Ik tref je dansend op tafels aan, met een whiskyflles in je hand. Je blik ver-raadt lust en angst. Je gaat met me mee, op het moment dat de nacht valt. Als de kleding van je afvalt en de waarheid ontstaat, maakt jouw glimlach tijd onbekend. Ik vind jou in iedereen, mijn stem draagt ongewild jouw naam. Ik stel het noodzakelijke uit, nog een dag.

Mijn herinnering krijgt geen

antwoord, behalve het getik van de regen. Krinklend, noch wrinklend zoekt het een weg door de straten van de stad en tracht alvast het verleden weg te spoelen. In gedachten verken ik het gevoel. Het idee samen te zijn, een verstrengelde eenheid te vormen. Elke dag neem je een ander uiterlijk aan, ben je te vinden op een andere plek. Ik zie je op café, turend in een glas bruine Leffe. Veel valt daarin niet te vinden, toch koesteren wij beiden graag die illusie. Je loopt naar het wc — hoofden draaien, blikken volgen, een deur gaat open. Jouw licht weerkaatst nog eenmaal in mijn ogen. Mijn stem met koude lucht vermengd kent geen weerslag; ik blijf staan voor het raam. Ik verlang naar je, naar de geur van het verleden. “De toekomst eindigt op de plaats waar vandaag begint,” klinkt de fluister ditmaal duidelijk.

De volgende morgen voel ik dat je weg bent, de hele stad

merkt het. Frivole gedachten blijven ongebruikt steken, gevangen in de daden van gisteren. Jij bent op dit moment onontkoombaar, een siddering die de stad treft, glimlachen dooft en ogen neerslaat. Straten onder hoogspanning, relaties op de proef. Eenzaamheid wenkt met donkere nachten die mij in het gezicht staren. De kerstdagen brengen licht, zagezegd, maar nu niet. Ik ben je kwijt. Ik vind je niet meer in de fakbar, naast mij in bed of op café. Ik drink alleen een Leffe, klaag mijn wee en prevel je naam, zachtjes en liefdevol.

Langzaam pak ik het eerste boek, sla onwillig de pagina om. Meteen dwaal ik weg, loop op mijn schreden terug en proef je glimlach. Onverwacht zie ik je weer voor me, in nog een andere gedaante. Ik wil je, maar moet wachten tot morgen.

REMY AMKREUTZ |

MIDDE EXAM

Hoe heeft u uw examen het liefst?

“Papegaaien vallen doo

Wanneer u uw eigen examenvorm mag kiezen, kiest u dan voor A: een paper, B: een mondeling examen, C: een schriftelijk examen of D: vluchte naar Mexico? Wij kennen ons antwoord al. Nu u nog.

ELS DEHAEN |

Wij hebben een intense haat voor elk examen dat niet uit essayvragen bestaat. Essays schrijven is, mits wij de stof beheersen, de hemel op aarde, een heroïsche uitputtingsslag, waarbij enkel degenen met sterke polsgewrichten en snelle her-

nen komen. De ‘medestudente’ bleek d'examinator te zijn.

Wanneer wij een meerkeuze-examen met giscorrectie onder ogen krijgen, ligt onze vaakbeproeft gokverslaving op de loer. En zoals het niet aangewezen is n'het zoveelste verloren pokerspel opnieuw in te kopen “omdat ze nu eens wat zulle

Ons zelfrespect behouden we enkel nog omdat sommigen er erger aan toe zijn dan wijzelf

sens de eindmeet halen. Openboek examens verfoeien we, sinds die ene keer dat we een cruciaal handboek thuis lieten liggen.

Bij een mondeling examen vernederen we onszelf, stellen we dat Horatio Nelson bij Trafalgar glorieerde op Napoleon omdat de Engelsen “betere boten” hadden, vallen we in herhaling en gaan we steeds stiller spreken opdat er maar één individu getuige zou zijn van ons falen. Ons zelfrespect behouden we enkel nog omdat sommigen er erger aan toe zijn dan wijzelf. Getuige student K. L, die aan een vermeende medestudent vroeg of de examinator een beetje meeviel, want hij was zelf nooit naar de les kun-

zien”, halen wij niet veel punten door te kens weer op het verkeerde paard, oft' antwoord, te wedden. Meerkeuze zonder giscorrectie kunnen we dan weer wel te volle steunen.

SCHRIF

Instinctief gingen wij ervan uit dat de gemiddelde student een heilige schrik had voor een mondelinge confrontatie met d'prof. Een kleine vrijblijvende rondvraag bleek dit echter tegen te spreken. “Op een mondeling examen kan je tenminste écht laten zien wat je kan. Papegaaien vallen meteen door de mand,” stelt een studente. Anderen verkiezen dan weer een mondeling examen omdat de professore

MIDDELPUNT MENS

BRECHTE KEULEN

Studiebegeleiding in Leuven

Repeteren repeteren, wie zijn best doet...

Met de examenperiode breekt de tijd aan dat mammië en pappië de dukaten die ze in hun oogappel investeerden, verzilverd willen zien in goede studieresultaten. Een verzekering afsluiten tegen buizen is geen optie, maar waar geld is, is altijd een weg.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Mocht pappië een maffiabos zijn, was omkopen vast een optie, minder gezegende *riches* kloppen aan bij een repetitiebureau. In essentie is er niets mis met die vorm van studiebegeleiding. De enige steeds terugkerende argumenten die worden aangehaald tegen het bestaan van de kantoren, zijn het ondemocratisch karakter ervan, omdat niet alle studenten het tarief van gemiddeld 30 euro per uur — met vaak nog een goede 150 euro inschrijvingsgeld erbovenop — kunnen betalen. Tweede argument is uiteraard de onbestaande garantie op kwalitatieve begeleiding.

LASTER

Want de geruchten over wanpraktijken in de kantoren zijn vaak meer dan gewoon laster. Jan, directeur van het repetitiebureau Rebus bevestigt: “Het zijn vooral de kantoren die lage tarieven aanbieden die de studenten zoveel mogelijk uren proberen aan te smeren.” Ook bij andere kantoren wordt niet ontkend dat lang niet iedereen er even eerlijke praktijken op na houdt. Anne Marie Selis, zaakvoerster van Logos: “De studenten die bij mij komen, komen vaak van een ander kantoor en bevestigen de verhalen die de ronde doen. Ik heb trouwens vroeger zelf als repetitor bij zo’n kantoor gewerkt.”

De K.U.Leuven zelf tenslotte,

probeert de ontransparante situatie op de studiebegeleidingsmarkt te verhelpen door zelf gratis kwaliteit te garanderen in de vorm van monitoraten. Professor Waelkens, verantwoordelijke voor de monitoraten van de Faculteit Rechtsgeleerdheid en Criminologie heeft een nuchtere kijk op de zaken: “Monitoren zijn uiteraard merkbaar beter gekwalificeerd dan repetitoren, maar ze moeten ook heel andere taken aannemen. In ons monitoraat van rechten en criminologie bestaat de ploeg uit doctorandi en praktijkassistenten. Het is duidelijk dat vierde- en vijfdejaarsstudenten die het werk doen bij de repetitorenkantoren daar op vakgebied niet tegenop kunnen. Wij hebben ook een vlotte samenwerking met de professoren van de vakken die wij begeleiden. Wij moeten niet sluiks oefeningen en examenvragen bij de repetitorenkantoren kopiëren, wij zitten aan de bron. Ook een degelijk proefexamen kan een repetitor niet aanbieden. Wij werken samen met de onderwijsdiensten van het Atrechtcollege en helpen daar studenten over psychologische drempels. Wij hebben gegevens van proefexamens en monitoraatsoefeningen, kennen de meeste eerstejaarsstudenten en hebben bij een gesprek met een student een veel duidelijker beeld van zijn functioneren dan een repetitor kan hebben. Die weet weinig over de studenten die geen klant zijn. Wij doen

jaarlijks nieuwe ervaring op met 900 eerstejaars, waarvan tweederde de monitoraatsoefeningen bijwoont en de meesten de proefexamens afleggen. Wij proberen onze studenten te integreren in een werkzame en wetenschappelijke faculteit en leven niet bij gratie van de schrik voor de examens. Een groot verschil is dat onze werking ook op sterke studenten gericht is. Die hebben in het begin wel eens een vangnet nodig. Begaafde studenten zijn soms moeilijker op gang te krijgen dan middelmatige studenten. Zij vinden via onderlegde monitoren gemakkelijker hun weg in het wetenschappelijke onderwijs.”

KICKEN

De repetitiekantoren bemerken dan weer dat monitoraten geen individuele begeleiding kunnen aanbieden. Bart Dejonghe van Studieadvies K.U.Leuven ontkent dat niet: “We nemen de student inderdaad niet bij het handje vast. We proberen ze ook zelfstandig te maken. Bovendien bestaan er tussen de faculteiten ook wat verschillen. Sommige faculteiten moeten immers met veel grotere groepen werken en kunnen een individuele begeleiding dan ook structureel gezien niet verwerken.” Waelkens: “Er zijn studenten die pas werken als ze veel betaald hebben en schrik hebben daar niets voor binnen te halen. Er zijn studenten die niet met hun opleiding bezig zijn, maar enkel op examens kicken. In die sfeer hebben wij niets te bieden en wij vinden het positief dat anderen daar bijspringen.”

or de mand”

indien nodig nog een duwtje in de rug kan geven. Meninge hieromtrent lijken heel afhankelijk van de professor in kwestie.

Ook eerder exotische examenvormen als het *take-home* examen, een langere versie van een open boek examen waarbij de student meer tijd heeft om het cursusmateriaal te raadplegen, raken in zwang. Bij zelfevaluatie mag men zichzelf quoteren en bij *peer-assessment* zijn het groepsleden. Bij permanente evaluatie volgt er meestal geen examen, maar staan er punten op taken, papers of presentaties gedurende het jaar. Wie pech heeft, moet echter toch nog eens komen opdraven in de examenperiode voor een verdediging van de geleverde inspanningen.

HULP

Sommige studenten kunnen slechts een schijn van hun kennis demonstreren wanneer een examenvorm hen niet ligt. Voor de meerderheid zal ervaring hopelijk soelaas bieden, maar wie blijvende problemen ondervindt, kan aankloppen bij de dienst Studieadvies van de K.U.Leuven. Daar kan u onder meer terecht voor sessies tegen faalangst en uitstelgedrag. Bij vermeende onregeligheden tijdens de examens of onredelijke examenroosters spreekt u de examenombuds van de respectievelijke faculteit aan.

<http://www.kuleuven.be/studiebegeleiding>

Studenten vroegen en kregen extra studieruimte Bibliotheken langer open

Tussen 4 en 30 januari zullen voor de eerste maal alle universiteitsbibliotheken in de binnenstad tot 22u openblijven. Bovendien zal het mogelijk zijn om te studeren in de Universiteitshal en in Alma 2. Daarmee komt de K.U.Leuven tegemoet aan het groeiend tekort aan studieruimte.

MAUD OEYEN |

Tijdens de blokperiodes stromen bibliotheken vol en heerst er een ingespannen stilte in de leesalen. Studeren in groep is blijkbaar niet alleen hip, het is naar verluidt ook efficiënt. Andere mensen zien studeren, werkt voor sommige studenten blijkbaar motiverend en samen pauzeren biedt betere ontspanning dan alleen pauzeren. Steeds meer jongeren gaan dan ook op zoek naar een plek waar ze zich rustig en geconcentreerd — doch niet alleen — kunnen toelagen op hun cursussen en papers.

Die groeiende massa aan studerende volk moet natuurlijk ook ergens terecht kunnen, wat de laatste jaren niet altijd optimaal gegarandeerd kon worden. De beschikbare plaatsen in de nachtans zeer talrijke faculteitsbibliotheken bleken niet meer altijd te volstaan en bovendien sloten heel wat van die bibliotheken veel te vroeg de deuren. Vandaar dat studentenvertegenwoordigers van de Leuvense stu-

dentenraad LOKO bij de universiteit gingen pleiten voor extra studieruimte.

“Tijdens de vakantie waren we druk bezig met de plannen voor het leercentrum dat er over enkele jaren zal komen, maar we beseften dat er ondertussen ook al maatregelen nodig waren om het tekort aan studieruimte op te vangen. Vooral in de binnenstad zitten de bibliotheken vol en zijn ze niet lang genoeg open,” aldus Bruno Spriet, studentenvertegenwoordiger in de Academische Raad.

WELKOM

Een speciaal voor de gelegenheid opgerichte werkgroep werkte vervolgens enkele voorstellen uit die door het College van Bestuur werden goedgekeurd. Zo zal het in de komende blokperiode mogelijk zijn om te studeren in de **Museumzaal van de Universiteitshal (tot 22u)** en in de **zijvleugel van Alma 2 (tussen 9u en 22u)**. Daarnaast zullen **alle universiteitsbibliotheken in de binnenstad open blijven tot 22u** en in

totaal plaats bieden aan een kleine 1.700 studenten.

Hoewel de maatregel enkel betrekking heeft op de bibliotheken van Humane Wetenschappen, zijn uiteraard ook de studenten van de andere groepen welkom om op deze locaties te komen studeren. Ook nu al zijn de bibliotheken van Humane Wetenschappen voor een

draadloos internet. “Voor januari en juni samen worden de kosten geschat op ongeveer 48.000 euro,” aldus Bruno. Tijdens het weekend worden er voorlopig geen maatregelen genomen. “Dat is inderdaad jammer, maar men wil eerst afwachten hoe het in januari zal verlopen. De bibliotheek van Godgeleerdheid is wel open op zaterdag-

“Vooral in de binnenstad zitten de bibliotheken vol en zijn ze niet lang genoeg open”

derde gevuld met studenten uit de groepen Wetenschap & Technologie en Biomedische Wetenschappen.

INGRIJPEND

Het mag duidelijk zijn dat deze ingrijpende maatregelen heel wat kosten met zich zullen meebrengen. Zo moet er gezorgd worden voor extra personeel en verwarming. Bovendien moet de Museumzaal voorzien worden van tafels, stoelen, aangepaste verlichting en

ochtend, die van Rechten de hele dag.”

Naar analogie met de Franse verkeersveiligheidsorganisatie gebruikt de K.U.Leuven een kleurenstelsel om de drukte op de verschillende studielocaties aan te geven. Wie surft naar de centrale website www.blokkeninleuven.be kan zien waar er nog plaatsen beschikbaar zijn. De kleur rood staat daarbij voor volzet, oranje voor behoorlijk druk en groen voor voldoende vrije plaatsen.

Filmfirmament

Where The Wild Things Are

Spike Jonze van 'Being John Malkovich' regisseert. James Gandolfini alias Tony Soprano — en aldus voor eeuwig en drie dagen onze held — speelt een hoofdrol. Oscarwinnaar Forst Withaker is ook van de partij. Lekker wijf Karen O van het withete rockcombo Yeah Yeah Yeahs verzorgt de soundtrack. Geef toe: op papier is er geen enkele reden om niet storm te lopen voor 'Where The Wild Things Are'. En toch...

GEERT JANSSEN |

Met drie man behorende tot de Leuvense culturele elite, struinen wij geheel casual Cinema Zed binnen. Eentje trapt het halverwege af. De twee andere waren achteraf verre van overtuigd en klaagden steen en been. Vrije meningsuiting is een teef die geslachtsziektes verspreidt. Laat één ding duidelijk zijn: Where

The Wild Things Are is een goede film, zij het met enkele schoonheidsfoutjes.

Maar laat ons niet op de zaken vooruitlopen. Hoofdpersonage Max is een brokje schattigheid en een kind van gescheiden ouders. Wij ook. Max' familie is in hoge mate disfunctioneel. Die van ons ook. Max heeft het daardoor niet gemakkelijk. Wij vroeger ook. Max zoekt een

warm nest van troost in zijn fantasie. Deden wij vroeger ook. Herkenningfactor: pijnlijk hoog.

ANGST EN PIJN

Nadat een portie aanstellerij van Max zijn moeders combinatie van stress en vermoeidheid doet ontploffen, loopt hij weg van huis. Hij is verkleed als wolf en zeilt ver, ver weg. Door de wind, door de regen, dwars door alles heen. Hij strandt op een mysterieus eiland bewoond door monsters, de wild things uit de titel. Ze zien er schrikwekkend uit maar hebben een klein hartje. Aalbaarder dan dit zal u James Gandolfini nooit meer zien. Of horen, want hij verzorgt natuurlijk

enkel de stem. Met een portie bluf laat Max zich tot koning van de monsters kronen. *Summertime and the livin' is easy.*

Where The Wild Things Are is een sprookje maar een duister sprookje. Meer nachtmerrie dan droom, een verjaardagsfeest van angst en pijn. Zeker geen kinderfilm. Het leven bij de monsters is een open wonde van gekwetste zielen. Langzaam begin Max te beseffen hoe problematisch de omgang tussen mensen kan zijn. Spike Jonze laat soms een steekje vallen in de narratieve logica maar dit is nergens storend. De cameravoering ondersteunt het droomachtige zonder ergens etherisch te worden. Wij

kregen er spontaan zin van om in het bos te gaan spelen tot de zon ondergaat. Helaas moesten we achteraf gewoon naar huis om drie weken aan afwas te doorworstelen. Fuck you, realiteit.

Achteraf lazen wij op het almachtige Wikipedia dat het bronmateriaal — het gelijknamige jeugdboek van Maurice Sendak uit 1963 — maar tien regels telt. Dat minimum aan middelen levert een zeer genietbare film op. Dat, en het risico dat sommige barbaren halverwege de film de zaal uit stormen. Als u ons nu wil excuseren: we gaan op zoek naar een zeilboot en een vers wolvenkostuum om vannacht naar de maan te huilen.

Breuklijn - Pieter Fannes

Cultuurkalender

MAANDAG 14/12
Climbing Spielberg
 Documentaire — om 20u in Cinema Zed (www.cinemazed.be)

DINSDAG 15/12
NTGent — Underground
 Theater — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
LOD/Inne Goris — Nachtevening
 Theater — om 20u30 in STUKSoetezaal (www.stuk.be)
Apse + Motek
 Muziek — om 20u30 in STUKLabozaal (www.stuk.be)
Xander De Rycke — Uw zoete 666
 Comedie — om 20u in het Wagehuys (uitverkocht)

WOENSDAG 16/12
LOD/Inne Goris — Nachtevening
 Theater — om 20u30 in STUKSoetezaal (www.stuk.be)
De Roovers — ça brule
 Theater — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Gabriel Rios
 Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)
Selah Sue — try out met band
 Muziek — om 22u in STUK (uitverkocht)

DONDERDAG 17/12
Leuven Universitair Koor — Kerstconcert
 Muziek — om 20u30 in de Sint-Jan-de-Doperkerk (<http://luk.studentenweb.org>)
De Roovers — ça brule
 Theater — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Peter Verhelst & Osama Abdulrasol — Hij zal door alles heen groeien
 Lezing — om 20u30 in STUKSoetezaal (www.stuk.be)
Selah Sue — try out met band
 Muziek — om 20u30 in STUK (uitverkocht)

VRIJDAG 18/12
Climbing Spielberg
 Documentaire — om 22u30 in STUK (www.cinemazed.be)
Ana Moura — Para Além da Saudade
 Muziek — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

ZATERDAG 19/12
Donkere dagen
 Festival — nog tot 21 december (www.30cc.be)

Klimaattop Kopenhagen

Door
Mihai Stoica

Kites On Coast & Willow “Een reisje naar Spanje”

De sympathieke orang-oetans van Babylon, de kring van Taal- & Letterkunde, organiseerden vorige woensdag onder de vlag [FFWD] Live optredens in Fakbar Letteren. Bellevue Vision, Head Full of Flames en Trappeniers deden royaal hun ding.

GEERT JANSSEN |

Headliner was echter Kites On Coast onder leiding van Pieter-Jan Van Den Troost. Met Willow had die een week eerder het provinciale rockconcours Rockvonk gewonnen. Reden genoeg voor een babbeltje, dunkte ons.

Veto: Wat is het verschil tussen je twee projecten?

Pieter-Jan Van Den Troost: «Ik ben eerst begonnen met Kites On Coast. Een maand later ben ik bij Willow gestart. Ze bestonden al maar ze hadden geen zanger. Kites On Coast is gestart met opnames op mijn pc. Dit jaar ben ik begonnen met liveoptredens, omdat daar vraag naar was. Kites is meer van mij dan Willow. Willow is samenkomen en samen iets maken. Bij Kites is de basis van een nummer altijd van mij en de rest komt erbij.

Willow is democratischer dan Kites.»

Veto: Zag je de overwinning van Willow in Rockvonk aankomen?

Pieter: «Nee, helemaal niet. Het was een aangename verrassing. We kregen eerst de publieksprijs, die eerder werd afgeroepen en we dachten: hier blijft het bij. De publieksprijs was een reisje naar Spanje en dat zagen we wel zitten.»

STEVIG

Veto: Willow speelt morgen (afgelopen donderdag, red.) het voorprogramma van the Raveonettes in Het Depot. Hou je van hun muziek?

Pieter: «Ze zijn vrij stevig maar er zit ook vrij veel pop in. Het is trouwens niet dat wij dat voorprogramma mogen doen omdat wij Rockvonk hebben gewonnen. De baas van Het Depot heeft dat toen gevraagd omdat hij ons goed

vond.»

Veto: Stevig maar poppy zeg je. Is dat ook wat Willow probeert te doen?

Pieter: «Dat is niet het doel maar daar komt het in de praktijk wel op neer. We maken gewoon wat we zelf graag horen.»

CHIRO

Veto: Twee jaar geleden zagen we dat veel van de groepen die in de finale van Humo's Rock Rally zaten, een verleden hadden in de provinciale rockconcoursen. Gaan jullie dat pad volgen?

Pieter: «Dat is een veelgestelde vraag. We hebben ons ingeschreven voor Rock Rally en we zien wel wat het geeft. Begin januari worden de geselecteerden bekendgemaakt. Dat zijn honderd groepen, geloof ik. Er is geen band met de provinciale wedstrijden. Ik ken groepen die daar in de top drie stonden maar in Rock Rally niet geselecteerd werden.»

Veto: Wij hebben Kites On Coast vorige maand gezien op De Dag Van

De Jeugdbeweging. Nele Van den Broeck, die daar ook speelde, vertelde ons dat het verschrikkelijk was om voor zo'n ongeïnteresseerd publiek te spelen.

Pieter: «Het viel wel mee. Je moest gewoon 'Chiro' roepen en je had ie-

deren mee. Die mensen kwamen daar ook maar even naartoe voor de school begon. Ze kwamen niet voor de muziek. Nele zei ons dat we chance hadden dat we een groepje waren.»

**AD
FUNDUM**
**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

Aroma Di Amore in Het Depot “Punk is gestopt in 1979”

Afgelopen zaterdag stelde Aroma Di Amore zijn verzamelaar ‘Onverdeeld’ voor in Het Depot. Aroma Di watte? Inderdaad. Frontman Elvis Peeters – samen met gitarist Fred Angst de spil van de band, maar ook bekend als schrijver – kan dat beter zelf uitleggen.

GEERT JANSSEN |

Elvis Peeters: «Aroma Di Amore zat in 1982 in de finale van Humo's Rock Rally. Wij zijn een Nederlandstalige band, ontstaan in de nasleep van de punk. We hebben een stuk of zeven platen gemaakt en zijn er eind 1987 voor onbepaalde tijd mee opgehouden, maar we zijn nooit echt gesplit.»

Veto: *Hoe mogen we het noemen: punk, post-punk, new wave?*

Peeters: «Sommige nummers klinken eerder als the Sisters Of Mercy. We waren beïnvloed door Joy Division, Wire, Big Black en in het begin ook door de Neue Deutsche Welle. Echte punk zou ik het niet noemen. Wel qua attitude, maar niet qua muziek.»

Veto: *Een vriend reageerde op jullie nummer ‘Mama Is Sterker’ met: ‘Wat een leuke muziek!’*

Peeters: «Ik ben geen voordehandlende zanger. De muziek was niet gemaakt om de hitparade te bestormen. Het was muziek voor de benen maar ook voor het hoofd. Teksten waar je kon om lachen en bij nadenken. Wij wilden op een podium staan omdat we iets te zeggen hadden. Wij hoefden daarvoor niet eerst een manager of een agent hebben.»

Veto: *Vanwaar de keuze voor Nederlands?*

Peeters: «Dat kwam uit de *do it yourself*-gedachte. Wij wilden niet plooiën voor de overheersing van de Anglo-Amerikaanse invloeden. Einstürzende Neubauten zijn ook consequent in het Duits blijven zingen. Uiteindelijk zijn wij toch in

Frankrijk, Zwitserland en Spanje gaan optreden. In Spanje werden wij met bodyguards naar het podium geleid, in een gigantische zaal van een paar duizend man. Hier speelden wij voor twee- à driehonderd man.»

POLDERPOP

Veto: *Veel Belgische muziek uit de jaren tachtig wordt gelabeld als ‘belpop’. Hadden jullie toen al het gevoel deel uit te maken van dezelfde stroming?*

Peeters: «Er was toen een levendige Belgische scène met veel optredens. Met Arbeid Adelt! en the Neon Judgement stonden we regelmatig samen op festivals. In de tweede helft van de jaren tachtig zijn ze dat

Hadden die dat niet gedaan dan hadden we ook zelf uitgebracht zoals De Brassers toen deden.»

Veto: *Humo's Rock Rally is nu een legendarische wedstrijd. Was dat vroeger een wedstrijd als een andere of had het meer aanzien?*

Peeters: «Er werd wel belang aan gehecht. Toen waren er nog geen gigantische voorselecties en minder inschrijvingen dan nu. Wij gingen naar een preselectie in Wolvertem zonder ooit te hebben opgetreden. De preselectie was ons tweede optreden, de halve finale het derde en de finale het vierde. Daarna kwamen de reacties en konden wij op alle festivals gaan spelen. We zongen in het Nederlands en hadden een eigen smoel, ook al was het dan leuke muziek. We hebben zelfs op een metalfestival gestaan omdat ze niet wisten wat wij waren. Voor groepen die de finale haalden, ging wel een deur open. Wij waren ook echt wel goed. Je moest natuurlijk

“In Spanje werden wij met bodyguards naar het podium geleid”

belpop beginnen te noemen. Eigenlijk begon het al eind jaren zeventig. Punkgroepen wilden iets anders doen dan kleinkunst en polderpop, zoals dat toen genoemd werd. In 1978 werd ook voor het eerst Humo's Rock Rally georganiseerd. Een tijd van harde gitaren en rücksichtslos zelf het podium opstapen. We hadden een orgeltje met een ingebouwde ritmebox dat nog bij een koster stond en voor duizend frank hadden we een basgitaar. Onze eerste plaat hebben we in eigen beheer opgenomen en die is opgepikt door Play It Again Sam.

op Rock Rally maar drie nummers spelen. We zullen ook slechte optredens gegeven hebben, vrees ik. Ik ben iemand die vlug slechte dingen vergeet.»

Veto: *Elvis Peeters en Fred Angst zijn pseudoniemen, zoals wel meer muzikanten gebruikten toen. Waar kwam dat vandaan?*

Peeters: «Ik heb Elvis Peeters gekozen omdat Elvis Presley juist dood was. Er was een Elvis dood dus er mocht een nieuwe zijn. Elvis Costello stond bovendien in de hitparade. Ik vond dat in combinatie met een oer-Vlaamse naam als

CHRISTIAAN FRANZ

Peeters wel *rock & roll*. Fred Angst had dan meer te maken met de tijdgeest. We voelden er ook niets voor om met onze eigen naam uit te pakken.»

OUDE KOEK

Veto: *Wel meer belpopgroepen hebben zich de laatste jaren aan een reünie gewaagd. Heeft u daar iets van meegepikt?*

Peeters: «Niet zo veel. Ik ben niet zo'n geweldige fan van reünies. In ons geval: wij zijn nooit gesplit. Wij hebben onszelf op non-actief gezet. Zoals Wire waarbij de groepsleden lange tijd andere projecten hebben gedaan. Ik schrijf boeken, ik maak platen met De Legende, ik doe literaire concerten. Fred Angst, onze gitarist heeft een eigen project: Zool. We zijn met andere dingen bezig en nu naar aanleiding van *Onverdeeld* treden we nog eens op. Maar we gaan ook nieuwe dingen brengen. We willen niet alleen oude kost opwarmen.»

Veto: *Wat was de reden voor het op non-actief zetten?*

Peeters: «We hadden een tour door Zwitserland en Frankrijk achter de rug. We hadden daarna nog een paar optredens in Vlaanderen. Maar we wilden niet het hele circuit van kleine zaaltjes opnieuw doen. Ik heb met Fred Angst als Peeters & Angst een tijd cabaretprogramma's gemaakt met muziek in. Zo hebben

we in 1989 de finale van het Leids Cabaret Festival gehaald. Ik ben theater beginnen te schrijven. Aroma Di Amore kwam er niet meer van. Maar er was geen reden om te zeggen: “We stoppen ermee.”»

Veto: *Muziek, theater, romans: is dat één groot creatief proces voor u of verschillen ze duidelijk?*

Peeters: «Het is een verschil. Dat komt uit één bron maar vloeit in twee verschillende beddingen. Boeken schrijven is een intiemere gebeuren, daar heb je geen groot publiek voor nodig. Als het boek af is, is het tof een groot lezerspubliek te bereiken. Daar mag ik in het geval van *Wij* niet over klagen. Ik mis dikwijls wel het podium. Ik sta graag op het podium. Maar alle dagen optreden zou ik een sleur vinden. Ik heb een goede afwisseling gevonden tussen schrijven en optreden.»

Veto: *Een laatste vraag: punk is dood, zegt men wel eens. Akkoord?*

Peeters: «Voor mij is punk gestopt in 1979. Ik heb toen mijn badges afgedaan. Ik heb er lang nog een gehad van the Jesus & Mary Chain. In de eerste punkgolf kon ik mij vinden. Maar ik ben dat ontgroeid. Punk van na 1979 is meer cosmetica. Ik zie tegenwoordig weinig subversieve subculturen die mij echt inspireren.»

The Raveonettes in Het Depot

Blikkendozen drums en gitaarherrie

Het liefst vergelijken wij The Raveonettes met een ‘pomme d'amour’ – niet toevallig onze favoriet als wij ons ‘op de foor’ begeven: suikerzoete gitaarpop om in te bijten, met een licht venijnig randje. Na twee matige albums waren wij The Raveonettes een beetje uit het oog verloren. Op hun nieuwste ‘In And Out Of Control’, een opwindend plaatje, klinkt het Deense duo weer zo fris als in hun beginperiode.

BET BOSSELAERS |

Begin dit jaar waren wij wild van

The Pains Of Being Pure At Heart: een mix van *feel good* lollipopdeuntjes en het *noisy* shoegaze-

geluid uit de jaren tachtig, met een collectie *distortion pedals* om u tegen te zeggen. De release van *In And Out Of Control* herinnerde ons eindelijk weer deftig aan die andere fijne band, The Raveonettes. Zeer benieuwd trokken wij dus afgelopen donderdag naar het Depot.

CHRIS ISAAK

Het voorprogramma werd verzorgd

door Willow. Ongetwijfeld leuke jochies, maar hun platte emorock kon moeilijk boeien. Aan uitgebreide arrangementen geen gebrek; aan originele songs des te meer. Krampachtig willen klinken als Robert Smith van The Cure vinden wij riskant, maar vooral vermoeiend.

The Raveonettes gingen van start met *Gone Forever*, en de toon leek gezet voor een stevige greep uit het nieuwe album. Er zouden echter nog heel wat songs volgen uit hun vorige plaat, het duffe *Lust Lust Lust*. Na een paar nummers zat de klank goed en kwam de unieke samenzang van Sharin Foo en Sune Rose Wagner boven de gitaren uit. Na *Dead Sound* volgde het futloze *Bowels of the Beast*, ingeleid door galmende West Coast-gitaren die een *Chris Isaak goes distortion*-gevoel teweegbrachten.

De bas en typische blikkendozen drums werden verzorgd door gelegenheidsmuzikanten. Sharin Foo zagen we vooral op gitaar, maar ook op percussie tijdens *The Beat Dies*. Meteen werd duidelijk waar de frêle Sharin haar gespierde bovenarmen vandaan haalt. *Break Up Girls* werd met enkel bas en tamboerijn tot de essentie herleid, om later los te barsten in een wolk van gitaarherrie. “Top!” zou Peter Goossens zeggen.

OOH OOH

Met het recente hitje *Bang!* leken The Raveonettes eindelijk op dreef. Het jolige *Fu-fu-fun, all summer long!* werd hier en daar meegezongen door het nogal slaperige publiek. De combinatie van Sune's outfit en de vette riff van *Heart of Stone* katapulteerde ons recht naar de jaren tachtig. Niet dat wij ons daar veel van herinneren. Daarna was het tijd voor een ‘akoestisch’ moment – van de pedalen kunnen ze toch niet afblijven – met *Little Animal* en *I Buried You Today*. Terwijl de ijle zang van Sharin nog nazinderde, volgde een superstrak *Love In A Trashcan*, die heerlijke surfrocksong met aanstekelijke *twangy* gitaarriff. Nog steeds dé publieksfavoriet, en ja, wij werden gekatapulteerd naar de jaren vijftig – niet dat wij toen al bestonden.

Laatste nummer was het saai *Aly, Walk With Me*, dat bijna verzoop in een stortvloed van noise. Weg was het zorgeloze Jesus and Mary Chain-gevoel en plots dachten wij tenenkullend terug aan My Bloody Valentine op Pukkelpop. Gelukkig volgde nog bisnummer *Last Dance*, een briljante popsong met *ooh-ooh-tjes* om van te snoepen. De setlist bevatte iets te veel ‘lome’ nummers, maar al bij al zette The Raveonettes een aardige rockshow neer.

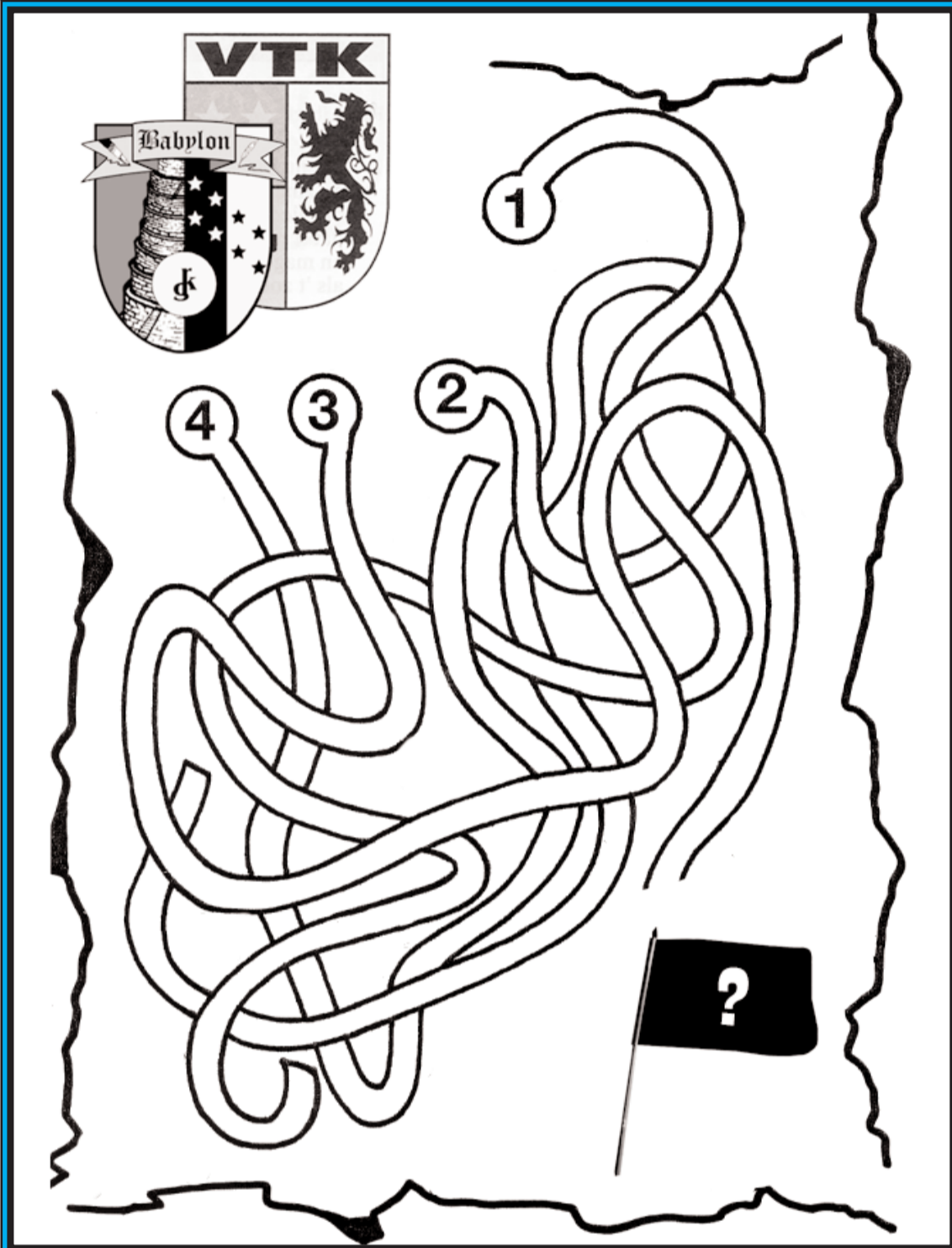

MATHIAS VANDEN BORRE

KULEUGEN

— jaargang 5 — 2009-2010 — nummer 12 — www.kuleugen.be

Zoek de vlag

Corruptie en piraterij

Somalische toestanden

Piraterij viert hoogtij in Leuven. gijzeling en kleptomanie zijn geworden tot schering en inslag. VTK verloor onlangs zijn vlag aan een rivaliserende bende en kon die slechts tegen een exorbitante losprijs terug in veiligheid brengen. Bios dan weer verloor een wapenschild en volgens dubieuze bronnen zou ook Babylon ontdaan zijn van haar vlaggenschipvlag. De onlusten in de Leuvense binnenstad bereikten vorige week donderdag een hoogtepunt. Mogelijks tweeduizend - volgens de corrupte pers ging het echter om een luttele tweehonderd - studenten, rechtstreekse en onrechtstreekse slachtoffers van vlaggenroof en gijzeling, bestormden de straat. Zij eisten van de stadsdiensten een duidelijk antwoord op de gewelddaden van de afgelopen maanden. Of het protest iets uit zal maken is maar zeer de vraag. Wordvoerders van de stu-

dentenmassa verklaren: "De stad houdt niet altijd rekening met ons."

De stadsdiensten worden gecorrumpeerd, zo blijkt. Voor een appel en een ei werd het stadscentrum ter beschikking gesteld van een sportkanaal. Toen de studentenvertegenwoordiging - immer zuiver op de graat - een jaar eerder eenzelfde aanvraag indiende, stootten zij op een arrogante 'njet' van het bestuur dat overigens steeds meer op een vermomde dictatuur begint te lijken. "Er wordt met twee maten en gewichten gewogen." De studentenvertegenwoordiging lijkt daarbij steeds opnieuw te weinig gewicht - in de vorm van goudstaven - in de schaal te kunnen werpen. De tijd dat Leuven een mooie plek was om te vertoeven als faculteitsvlag of studentenvertegenwoordiger lijkt voorgoed verleden tijd.

Schandaal rond nieuw logo

Plagiaat of niet?

Deze week liep op de redactie van KULEUGEN een e-mail binnen die begon met de aanlokkelijke woorden "Als u eens goed wil lachen." Meer is er uiteraard niet nodig om ons op het puntje van onze stoel te krijgen. Daarom trok KULEUGEN op onderzoek.

De onanonieme tipgever wees ons op de zeer opvallende gelijkenis tussen het nieuwe logo van de stad Leuven en het logo van Construxis, een kleine aannemer uit Aarschot die door hetzelfde bureau van een huisstijl werd voorzien. "En dat allemaal met belastingsgeld!" klonk het nog verontwaardigd.

Inderdaad, de gelijkenissen zijn legio, dat kan u zien op bijgevoegde illustratie.

GENT

Wat echter niemand kon vermoeden is dat het schandaal veel dieper gaat dan dat. Het nieuwe logo is immers niet het eerste dat besteld werd. Wat voordien al gebeurde toen Gent een nieuw logo liet ontwerpen (het ontwerp bureau stal het doodleuk van het Leuvense studentenweekblad Veto) herhaalde zich. De eerste versie van het Leuvense logo, hieronder afgebeeld, werd dan ook om duidelijk zichtbare redenen afgevoerd.

Leuven

LOKO-voorzitter lanceert zijn eigen kledinglijn

Voorzitter en notoir sekssymbool Jonas Boonen zal op de volgende algemene vergadering van LOKO zijn gloednieuwe en hoogstpersoonlijke kledinglijn voorstellen: "Met de winter nu echt in aantocht, vond ik het een goed idee om LOKO de Leuvense student te laten voorzien van warme kledij."

De vraag of daar vraag naar is, dringt zich meteen op. Bonas: "Wel, de ontwerpen zijn van mijn hand en kunnen vanaf nu besteld worden. We zullen snel genoeg weten of ze goed verkopen. Vroege kopers krijgen korting en vroege kopers van het andere geslacht kunnen zich zelfs aan een bedankknuffel of een kusje verwachten. Nu bestellen dus!"

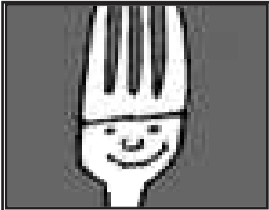
Freddy

door Sh3L14C

Zoekertjes

Geert zkt genante statusupdates ***
 Els zkt pillen *** Els zkt drugsverslaafden ***
 Maud zkt twee lieven ***
 Rémy zkt taxi ***
 Christine zkt niets ***
 Eric zkt boel ***
 Geert zkt copycenter

Menu van de week

in Alma 1-2-3

15 - 19 dec. 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur A3	4,90
Beenham met Provençaalse saus A3	3,40
Bloemkool-kaasburger met courgette	4,00
Kalkoenmedaillon met portosaus A1+A2	4,90
Kalkoenstovers met patersbier en witloof	4,90
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Luikse pens met rode kool A1+A2	2,60
Quornfilets met carbonarasaus A2	4,90
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,10
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90

woensdag

Kalkoenmedaillon met portosaus	4,90
Kalkoensteak met vichy worteltjes A1+A3	2,60
Kerkhofstoofpotje uit de Hongaarse keuken	4,90
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Quornfilets met carbonarasaus	4,90
Quornpita A2+A3	3,40
Steak met groenten A3	4,60
Steak met groenten en saus A2	4,90
Verse visfilet met witte wijnsaus	4,60

donderdag

Boerenworst met witte kool en spekblokjes A3	2,60
Groententaart	4,90
Kalkoenmedaillon met portosaus	4,90
Kip met bruine van Corsendonck A1+A2	4,60
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Quornfilets met carbonarasaus A2+A3	4,90
Spaghetti bolognaise A1+A2	2,60/3,10
Varkensrib met sperziebonen en mosterd	4,00

vrijdag

Kalkoen van de Oost-Indiëvaarder	4,60
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Omelet natuur met tomaten-paprikamengeling	4,00
Steak met groeten en saus A1	4,90
Viskroketten met slaatje	2,60

zaterdag

Boerenworst met witte kool en spekblokjes A1	2,60
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,00
Quornpita A1	3,40

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

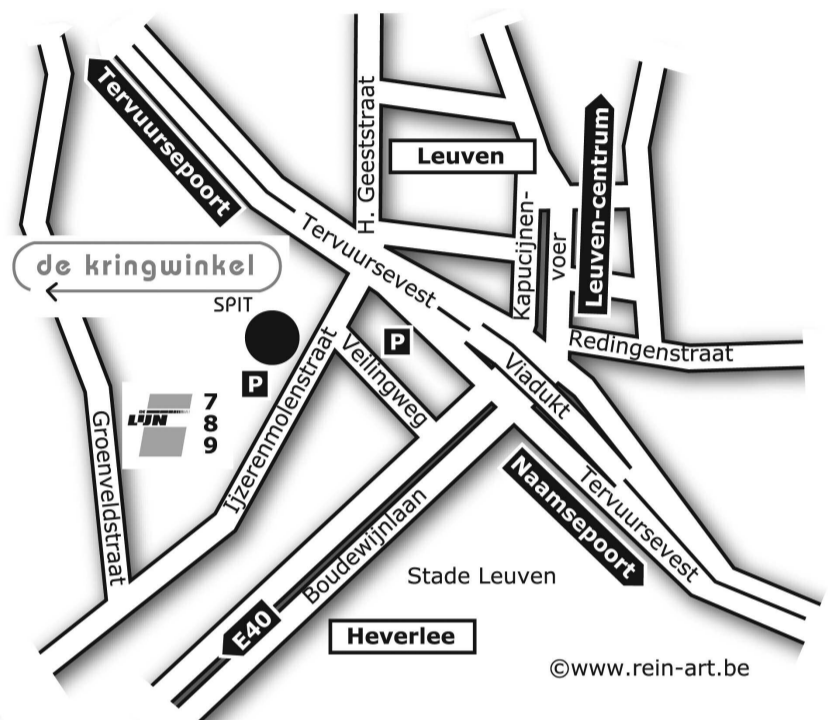
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

vrstlIngn

Heb je al 'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Nummer 12
14 december 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Maud 'een lief zoeken, duh' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:

Jeroen 'naar de kapper gaan' Deblaere
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Remy 'een kasteel kopen' Amkreutz, Joachim 'BHV splitsen' Beckers, Herlinde 'trouwen' Hiele, Christine 'in de colofon staan (sorry Christine)' Laureys, Ide 'skiën' Smets

Medewerkers deze week:

Anouk 'meer schrijven voor Veto' Van Clee, Bet 'bakkes!' Bosselaers, Brechtje 'Maarten Goethals scoren' Keulen, Christiaan 'nog steeds foto's maken, ondanks alles' Franz, Daphne 'model worden' De Wit, Els 'beter worden in hartenjagen' Dehaen, Eric 'trouwen' Laureys, Filip 'ruzie maken met STUK' Tielens, Frederik 'zich niet meer laten doen door overmacht' Herregods, Frederik 'LOKO van binnenuit kapot maken' Leys, Geert 'thesis schrijven' Janssen, Jelle 'hoofredacteur worden' Dehaen, Jochem 'minder Spacen' Thyssen, Martijn 'naar Siberië gaan' Smiers, Mathias 'iemand zwanger maken' Vanden Borre, Mihai 'learn Dutch' Stoica, Philip 'mijn Hongaarse roots ontplooiën' Gallasz, Ruben 'ouder worden' Bruynooghe, Thomas 'Jong van geest blijven' Van Oppens & Sarah 'niet blind worden' Cordie

DTP:

Jeroen Deblaere, Herlinde Hiele, Ruben Bruynooghe, Maud Oeyen & Joachim Beckers

Eindredactie:

Jens 'eindredacteur worden' Cardinaels, Ruben Bruynooghe & Eric Laureys

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, goede voornemens...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kortcultuur

KERSTCONCERTEN

Wie vindt dat Kerstmis gepaard moet gaan met een stevige dosis eindejaarscultuur, komt dit jaar alvast stevig aan zijn trekken. Donderdag 17 december brengt het Leuvense Universitair Koor naar goede gewoonte een kerstconcert in de Sint-Jan-de-Doperkerk in het Groot Begijnhof. Allen daarheen dus voor een feestelijke portie koormuziek. Zondag 20 december is er in de namiddag een gratis kerstconcert in het Lemmensinstituut, 60 enthousiaste jonge violisten zullen ervoor zorgen dat u de kerstperiode op gepaste muzikale wijze kan beginnen. Wie er na Nieuwjaar nog steeds niet genoeg van heeft, kan op zaterdag 9 januari opnieuw terecht in het Lemmensinstituut, waar het Leuvense harmonieorkest Panta Rei al voor het dertiende jaar op rij een Silvesterconcert zal spelen. Kris Stroobants houdt er voor de laatste keer het dirigeerstokje vast, om het daarna door te geven aan Hendrik Stinders. *Soit*, voor elk wat wils.

ZWANENZANG

Wie een niet al te vreugdevolle eindejaarsperiode tegemoet gaat, is Studio Leuven. Begin januari sluiten daar definitief de deuren. Omdat wij allen mensen zijn van goede wil, mogen we dat niet zonder slag of stoot laten gebeuren. Het minste wat we daarom kunnen doen is een klein signaal de wereld insturen en uitschreeuwen dat dit een zeer triestige zaak is, die zal leiden tot een verschraling van het filmaanbod in Leuven. Word daarom zeker lid van de Facebookgroep "Red de Studio's Leuven" of

diep de Streekkrant van 19 december nog eens op en hang vervolgens de miniposter die je daarin vindt, aan je raam. Het Leuvense cultuurlandschap zal u dankbaar zijn, *merci*.

BRABANT GEDICHT

Bibliotheek Tweebronnen en 30CC gaan in het kader van de nationale Gedichtendag in januari voor *Brabant Gedicht* op zoek naar jonge dichters. Iedereen die tussen 16 en 30 jaar is en woont in, of afkomstig is uit Vlaams-Brabant, kan tot 16 januari minstens twee gedichten insturen samen met een bio van maximum 20 regels naar danny.theuwis@leuven.be. De winnaar krijgt een geldbedrag en een optreden tijdens het poëziefestival *Onbederflijk Vers*, het grootste gratis poëziefestival van Nederland. Vorig jaar werd de wedstrijd gewonnen door onze eigenste oud-Vetoraan Bo Vanluchene. Aan u om haar te evenaren, *bonne chance!*

TEGENLICHT

Schrijver Peter Verhelst en beeldend kunstenaar Gert Robijns staken een tijdje geleden de koppen bij elkaar om 'iets' te doen rond het werk van Jacques Lizène. Het resultaat van die samenwerking wordt getoond in het STUK, nu donderdag 17 december om 20u30. Het project werd *Tegenlicht* gedoopt en vergast het publiek op een zinderende woestijnervaring. Peter Verhelst zal zelf teksten voordragen en Iraakees Osama Abdulrasol speelt op zijn quantum. *Quoi?* Ga donderdag gerust eens kijken.

MEDEWERKER VAN DE WEEK:

DE SCHWEPPELEMON
(MET DANK AAN ECONOMICA)

presenteren i.s.m. **LOKO**
de Leuvense studentenraad

BLOEDSERIEUS LEUVEN

BEDANKT STUDENTEN!
3.242
BLOEDGEEVERS!

RECORD
BLOED GEVEN
VERBROKEN!

Doe een heldendaad en meld je aan op
BLOEDGEVENDOETLEVEN.BE

OSR MEDICA Rode Kruis

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN Knack FOCUS Guido

(advertentie)

Kalender

FARMACEUTICA

Kerstfeestje + TD@Rumba op 15/12 om 19u

HISTORIA

Kerstcantus@Pavlov op 14/12 om 20u30

KATECHETIKA

Kerstfeest@Damiaancentrum op 15/12 om 20u

Radio Scorpio:

MAANDAG-DONDERDAG

Scorpioscoops (18-19u)

DINSDAG

Camera Obscura (19-20u)

De Geluidsarchitect (20-21u)

WOENSDAG

Netwaves (22-23u)

Netwaves BPM (23-25u)

DONDERDAG

Het Vagevuur (20-21u)

VRIJDAG

Sterrenplaten (20-21u)

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

De goedkoopste
fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“De Vlaamse film zal de wereld niet veroveren”

Spectaculaire helikopteropnames in Albanië, spannende achtervolgingen en tongkervende Albanese. In ‘Dossier K.’ zoekt Jan Verheyen zijn duistere kant op. Voor een misdaadregisseur ziet hij er nochtans vrij normaal uit. Dat de man geen last heeft van inkepingen in de tong, is een understatement. Verheyen is een joviale spraakwaterval; ratelend over zijn nieuwste film, Erik Van Looy en de hausse van de hedendaagse Vlaamse film.

JEROEN DEBLAERE & HERLINDE HIELE |

Veto: ‘Dossier K.’ werd in Leuven voor het eerst vertoond tijdens een ‘ladies night’. Dat lijkt een vreemde keuze.

Jan Verheyen: «Het is inderdaad een beetje een atypische film voor een ladies night. De meeste van die films zijn romantische komedies. Achteraf ging ik trouwens in de zaal om te polsen wat ze ervan vonden. De meesten zijn dan heel lief, maar er waren er ook die zeiden dat het niet was wat ze verwacht hadden. Ze waren geschokt door de brutaliteit. Het is ook bij momenten een heel brutale film en eigenlijk heeft de film op de keper beschouwd een sombere toon. In die zin is dat geen evidente keuze voor een ladies night. Maar iedereen was wel echt enthousiast. Ik kan zeggen dat ik, sinds ze in alle vier de steden aan bod zijn gekomen, al iets beter slaap. Ik ben er al gerust in. Enfin, je mag dat niet zeggen. *I don’t want to jinx it.*»

Veto: Zijn er ook speciale mannen-avonden waarop zo’n film vertoond wordt?

Verheyen: «Dat proberen ze ook, zo’n *Men at the Movies*. Maar dat marcheert voor geen meter. Mannen in groep doen andere dingen dan naar de film gaan. Die gaan op café of die gaan *sjotten*, maar voor zoiets zijn die moeilijk te verplaatsen. Vrouwen wel. Die zijn geweldig. Op voorhand is er een heel gedoe; een braderie bijna, met kraampjes en er worden dingen verloot. Dat is echt een avondje uit en dat werkt heel goed.»

Veto: Erik Van Looy zei over ‘Dossier K.’: “Nog even en iedereen is ‘De zaak Alzheimer’ vergeten.”

Verheyen: «Dat heeft te maken met de legendarische, deels terechte en deels imago-gebonden, bescheidenheid van mijn vriend en collega Erik Van Looy. Ik ben heel blij met de film en je voelt dat er een consensus bestaat dat het een waardige opvolger is van *De zaak Alzheimer*. Hij heeft dezelfde sfeer en stijl, maar hij is natuurlijk ook anders. Dat komt door het boek, dat over iets anders gaat dan zijn voorganger. In die zin kunnen die films naast elkaar staan. Net zoals er binnen een aantal jaar misschien nog een film komt — door een andere regisseur misschien — die ook een eigenheid heeft, maar de traditie respecteert en het traject verderzet.»

ALLURE

«Ik denk dus dat we geslaagd zijn in ons opzet, maar dat doet uiteraard niks af van het feit dat *De zaak Alzheimer* een absolute mijlpaal is in de recente Vlaamse filmgeschiedenis. Het verrassingseffect vooral. Dat was de eerste on-Vlaamse Vlaamse film. Het had een soort internationale allure. Daarna is *Vermist* gekomen en *Loft*. Enfin, in Vlaanderen weten we ondertussen wel dat we dergelijke films kunnen maken. Net zoals het geen godswonder meer is dat een Vlaamse film in buitenlandse zalen ver-

schijnt.»

«De zaak *Alzheimer* zal nooit de plaats die hij verworven heeft in Het Pantheon Van De Vlaamse Film moeten opgeven. Erik heeft met *Loft* zichzelf trouwens al overtroffen. Er is dus niets dat afbreuk doet aan de positie van *De zaak Alzheimer*, en ik denk dat Erik op zijn manier heeft willen zeggen dat hij blij is met *Dossier K.*»

K. en daardoor is de film als een rijpe vrucht mij in de schoot gevallen. Ik ben zelden zo blij geweest met een exclusiviteitscontract van iemand anders.»

Veto: Vlaamse films doen het goed in Vlaanderen en op buitenlandse festivals, maar toch weet Wallonië noch Nederland veel af van de Vlaamse film. Hoe verklaart u dat?

Verheyen: «Ik ben de eerste die dat relativeert. Ik maak films voor mijn thuismarkt en de rest zien we wel. Het zou getuigen van ongelooflijke overmoed of aan het onmogelijke grenzende naïviteit om te denken dat je met Vlaamse film de wereld zal veroveren. Laat ons daar zeer duidelijk in zijn.»

«Dat is echt de mythe van

sexy thema’s die er bestaan: euthanasie en de multiculturele maatschappij. Dat is ongeveer het laatste wat je wil zien op een zaterdagavond. Ook al is dat dan vlot verkapt en tragikomisch, dan is 90.000 bezoekers echt goed. Haal ik dat met *Dossier K.*, dan is dat een catastrofe zonder weerga. Om maar

Audiovisueel Fonds (VAF) zijn wat ze zijn. Die zijn niet meegestegen met de impact van de sector. Daar moeten nog altijd moeilijke keuzes gemaakt worden. Maar ze zijn er wel in geslaagd om ervoor te zorgen dat die continuïteit er is; dat er een zeer grote diversiteit is en dat er een dynamiek is in de markt. Alleen

“Ik moet de zelfdiscipline aan de dag leggen om niet elk jaar een film te maken”

te zeggen: die succesnorm varieert. Het gekke is dat er nu heel veel

moeten zij roeien met de riemen die zij hebben.»

«Het is natuurlijk nog altijd zo dat we moeten spreken van een bescheiden industrie. Maar de continuïteit die zich nu aandient is een nieuw gegeven. Ik herinner mij nog, toen ik moest kiezen wat ik wou gaan doen, dat er een boekje verschenen was dat heette: *Wonderjaar van de Vlaamse film*. Dat boekje werd gepubliceerd naar aanleiding van het feit dat in één en hetzelfde jaar maar liefst drie Vlaamse films in de bioscoop waren verschenen. (lacht) Nu is er een nieuwe generatie. Ik durf het bijna niet zeggen, stel je voor dat mijn producent dit leest, maar voor de volgende film heb ik concurrentie. Er zijn een aantal jonge wolven waarvan ik denk: eigenlijk zou dat een interessante keuze zijn.»

«Het Fonds heeft geld om acht tot tien projecten te steunen. Maar als zij een lijst maken van regisseurs die op basis van hun eerste film au sérieux genomen moeten worden, komen ze aan een lijst van 25 regisseurs. Het is bovendien ook hun taak om debuutfilms in die pipeline krijgen. Dat betekent dat iemand om de drie jaar een film kan draaien. Als regisseur blijft het dus moeilijk om enkel regisseur te zijn. Een paar uitzonderingen niet te na gesproken, waarvan er hier een zit.»

ACHTERAAN

Wat met de combinatie van televisiefictie en films?

Verheyen: «Ja, ik blijf dat zeker graag doen. Ik heb me heel goed geamuseerd met *Vermist*. Voor zoiets mogen ze mij altijd bellen. Als ik trouwens realistisch ben, wat ik ook indien bij het VAF, zij zullen dat niet goedkeuren. Ik heb de afgelopen vier jaar telkens een film gemaakt, ze zullen ook zeggen: ‘neem maar een ticketje en schuif maar achteraan in de rij’. In die zin ga ik voor 2011 op zoek naar iets voor televisie, denk ik. Je moet daar soepel en pragmatisch in zijn.»

Veto: Zelfs met uw naam zal men niet zeggen: ‘Allez, omdat gij het zijt’?

Verheyen: «Ik weet dat niet. Dan nog denk ik dat ik een soort zelfdiscipline aan de dag moet leggen om niet elk jaar een film te maken. Het is natuurlijk erg moeilijk om vrijwillig te zeggen: ‘Ik sla even een jaartje over’. Voor het Fonds is dat echt een probleem. Vroeger was men met een fatsoenlijk dossier al blij, terwijl er nu films worden afgekeurd die vroeger zonder problemen gemaakt zouden kunnen worden. De selectie is gewoon smaller. Dat is eenmaal een economische realiteit. Het is bovendien ook niet het moment om bij cultuur op tafel te kloppen en te zeggen: ‘Wij willen een verdubbeling van het budget.’ Het zal al een succes zijn als er niet aan wordt geknabbeld.»

FREDERIK HERREGODS

PAARDENHOOFD

Veto: Was het voor hem moeilijk om de film uit handen te geven?

Verheyen: «Hij is bij de montage betrokken geweest en daar heeft hij mij een paar beslissingen helpen nemen. Maar toen hij de film dan echt afgewerkt zag, met muziek en alles, had ik het gevoel dat hij spijt had dat hij het niet zelf had kunnen doen.»

«Het enige wat ik daarover kan zeggen is dat Erik op een bepaald moment voor de keuze is geplaatst. En dat is erg, want kiezen is verliezen. Woestijnvis had Rob Vanoudenhoven zien vertrekken, Mark Uytterhoeven is de facto op pensioen. Bart de Pauw heeft het ouderlijke huis verlaten. Ja, de echte vedetten die ze nog hadden wilden ze absoluut aan zich binden. En, om het in de stijl van de film te zeggen, *they made him an offer he couldn’t refuse*. Zonder een afgehakt paardenhoofd in zijn bed te leggen, natuurlijk. Hij heeft toen moeten kiezen en dat contract was van die aard — niet alleen financieel, hij kreeg ook continuïteit en hij mag ook films maken voor Woestijnvis — dat hij daarvoor heeft gekozen. Het lam dat hij heeft moeten offeren voor dat contract was *Dossier*

Europa. Alsof er iets zou zijn als een cultureel verenigd Europa. Je hebt heel sterke nationale filmmarkten. Op het eind van het jaar, als je de top tien bekijkt, of dat nu van Noorwegen is of Griekenland, zie je overal de vijf, zes grote Amerikaanse films. *Harry Potter*, *Ice Age 3*, de echte blockbusters dus. En dan heb je in de resterende plaatsen een lokaal product. Alleen gaat dat zelden de grenzen over. Zelfs dan zitten die films in een ander circuit.»

«De echte ambitieuze, grote Vlaamse publieksfilms, genre *Loft* of *Dossier K.*, die doen het eigenlijk niet zo goed in het buitenland. Zij zitten niet in dat circuit van de Studio’s, waar zij de concurrentie aangaan met soortgelijke films. Neen, zij komen terecht in de Metropoli-sen van Stockholm of Tsalaloni. En daar draaien zij naast de Amerikaanse genrefilms — maar dan wel met Brad Pitt of Matt Damon. Je moet daar realistisch in zijn: dat is een gevecht dat je niet kan winnen.»

«Het is een moeilijke discussie, maar de succesnorm varieert van film tot film. Als ik met *Los* 90 000 bezoekers haal, vind ik dat heel straf. *Los* is een film over de minst

films zijn die hun norm overstijgen. Als je de cijfers ziet, dan merk je dat dat heel goed is. Die films doen meer dan wat je op papier had mogen verwachten. Ik denk echt dat we in een hoogconjunctuur voor de Vlaamse film zitten en ik ben daar zeer blij mee.»

Veto: Succes is er wel, maar onder andere door de crisis ontbreken er misschien wel nog middelen?

Verheyen: «Ja, er was dat stuk in *De Standaard* over de Vlaamse fictie op televisie. Daar staan de budgetten geweldig onder druk. Op een bepaald moment heb je echt een kritische benedengrens, zoals we met *Los Zand* gezien hebben. Het gaat natuurlijk over talent en goede scenario’s, maar op een bepaald moment gaat het ook over middelen. Je hebt geld nodig om iets te maken. *Dossier K.* zou zonder *Tax Shelter* (een maatregel van de Vlaamse overheid, waardoor minder belastingen betaald moeten worden voor het maken van een film, red.) niet mogelijk geweest zijn. Dat is een film die kost wat hij kost. Als je dat er zo spectaculair wil laten uitzien, dan hangt daar een prijskaartje aan. Ik kan daar niets aan doen.»

«De middelen van het Vlaams